REGLEMENT 13

REGLEMENT VIR VOLTYDSE PREDIKANTSPOSTE

1. AARD

1.1 ’n Voltydse predikantspos is ’n voltydse pos met ’n onbepaalde termyn. (Die begrip “voltyds” verwys na die bediening van ’n predikant wat in ’n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms al sy tyd aan die bediening van die gemeente wy en sy volle lewensonderhoud van die gemeente ontvang.)

1.2 ’n Predikant in ’n voltydse predikantspos:

1.2.1 verrig die ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* in ’n gemeente soos in die diensooreenkoms vervat;

1.2.2 verrig die pligte in die kerkverband soos in die diensooreenkoms vervat;

1.2.3 ontvang volle lewensonderhoud van die gemeente of die kerkverband; en

1.2.4 mag nie buite die kerkverband deeltydse diens aan ’n ander werkgewer lewer nie.

2. SKEP VAN POS

2.1 Vanaf die stigting tot die ontbinding van ’n gemeente beskik die gemeente oor ’n pos vir predikant wat óf voltyds óf deeltyds vir ’n onbepaalde termyn (permanent) gevul word of op 'n vastetermynbasis vir 'n maksimum van 'n totaal van vyf jaar waarna dit as 'n permanente pos geag word.

2.2 Die vul van die voltydse pos vir ’n predikant in die gemeente kan met die goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde vir ’n tyd opgeskort word, terwyl die kerkraad met die hulp van die ring of sy gevolmagtigde na ander wyses kyk waarop die gemeente bedien kan word (soos kombinering, eenwording of samesmelting).

2.3 Die beroeping van ’n predikant vir die vulling van ’n voltydse predikantspos in die gemeente, kan alleen geskied nadat die kerkraad die ring of sy gevolmagtigde oortuig het van die finansiële volhoubaarheid van die pos en die ring of sy gevolmagtigde daartoe goedkeuring verleen het.

2.4 Die ring of sy gevolmagtigde moet goedkeuring verleen vir die skepping en vulling van ’n voltydse predikantspos by meerdere bediening in die gemeente.

2.5 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms. Die ring of sy gevolmagtigde sien toe dat die pos aan die volgende vereiste voldoen:

2.5.1 Vergoeding en ander diensvoordele vir ’n voltydse predikantspos is in ooreenstemming met die sinodale riglyne vir die vergoedingspakket vir predikante, tensy anders ooreengekom.

2.6 ’n Voltydse predikantspos is pensioendraend. Elke gemeente is 'n verpligte deelhebber van die sinodale pensioenfonds. Die ring of sy gevolmagtigde sien toe dat die pos aan die volgende vereistes voldoen:

2.6.1 ’n predikant in ’n voltydse predikantspos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;

2.6.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydrae tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds;

2.6.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer; en

2.6.4 die minimum bydraekategorie volgens die reëls van die sinodale pensioenfonds. (Elke pensioenfonds reël self sy eie minimum bydraevlakke. Werkgewers moet hulle eie pensioen- en sinodale kantoor skakel om seker te maak van die minimum bydraevlak.)

2.7 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die beroepsbrief goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.8 By die skep van ’n voltydse predikantspos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereistes van hierdie *reglement* voldoen word.

2.9 'n Emeritus, jonger as die normale aftreeouderdom, kan met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde in ’n voltydse predikantspos beroep word. (Sien artikel 14.5)

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en *Reglement 13 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*.

3.2 ’n Predikant wie se pos van ’n tentmakerpos of ’n vastetermynpos na ’n voltydse predikantspos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

3.3 'n Voltydse predikant wie se pos in dieselfde gemeente na ’n deeltydse-, tentmaker- of vastetermynpos verander word, se diensooreenkoms word met goedkeuring gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

’n Predikant in ’n voltydse predikantspos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSBEËINDIGING

5.1 ’n Predikant in ’n voltydse predikantspos tree by aanvaarding van ’n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.

5.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

5.3 ’n Predikant in ’n voltydse pos se diens aan die gemeente kan weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes beëindig word. (vergelyk *Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë en Reglement 22 vir Tug en Vermaning*).

6. VERGOEDING VIR PREDIKANTE

6.1 Predikant in 'n voltydse predikantspos

6.1.1 'n Kerkraad (of ring/sinode) se verantwoordelikheid teenoor 'n predikant in 'n voltydse predikantspos is o.a. die volgende:

6.1.1.1 'n salaris in ooreenstemming met die riglyne van die Algemene Sinode;

6.1.1.2 'n reistoelae in ooreenstemming met die riglyne van die Algemene Sinode;

6.1.1.3 gratis huisvesting (waarby water en elektrisiteit, binne perke ingesluit is), of 'n behuisingstoelaag (markverwant soos binne die grense van die gemeente). In geval van 'n behuisingstoelaag moet die gemeente 'n kantoorfasiliteit voorsien;

6.1.1.4 rekenaar-en drukkerfasiliteite vir amptelike gebruik;

6.1.1.5 'n telefoontoelaag en/of selfoontoelaag vir amptelike gebruik;

6.1.1.6 minstens 50% van die premie van 'n goedgekeurde mediese fonds;

6.1.1.7 deelhebberbydrae tot die amptelike pensioenfonds van die sinode; en

6.1.1.8 verlof ooreenkomstig Reglement 20 vir Verlof van Predikante.

REGLEMENT 14
REGLEMENT VIR DEELTYDSE PREDIKANTSPOSTE

1. AARD

1.1 ’n Deeltydse predikantspos is ’n pos vir ’n predikant wat op ’n deeltyds basis vir ’n onbepaalde termyn ’n predikantspos in ’n gemeente beklee. (Die begrip “deeltyds” verwys na die bediening van ’n predikant wat in ’n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms vir ’n vasgestelde gedeelte van sy tyd diens lewer aan die gemeente en slegs ’n gedeelte van sy lewensonderhoud van die gemeente ontvang.)

1.2 ’n Deeltydse predikantspos vertoon die karakter van ’n gewone pos vir predikant.

1.3 ’n Predikant in ’n deeltydse predikantspos vervul ampspligte van Artikel 9 op ’n deeltydse basis soos ooreengekom.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente ’n deeltydse predikantspos vir ’n predikant wil skep, of om finansiële of ander redes ’n bestaande voltydse pos in ’n deeltydse predikantspos wil omskep, doen die kerkraad ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede, die deeltydse predikantspos goed.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike bepalings van Artikel 8 van die *Kerkorde*, *Reglement 13 vir Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.3.2 ’n Deeltydse predikantspos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Die diensvoordele van ’n deeltydse predikantspos word belyn met die sinodale riglyne vir ’n voltydse predikantspos, proporsioneel tot die werkslading van die pos. ’n Voltydse en deeltydse predikantspos in dieselfde gemeente word in proporsionele terme gelykwaardig behandel.

2.3.4 ’n Deeltydse predikantspos is pensioendraend, onderworpe aan die volgende

vereistes:

2.3.4.1 ’n predikant in ’n deeltydse predikantspos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;

2.3.4.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydrae tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds;

2.3.4.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;

2.3.4.4 wanneer die predikant in ’n deeltydse predikantspos beroep is en reeds by ’n ander wetlik goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit), hoef daar nie by die kerk se amptelike pensioenfonds ingeskakel te word nie. Die werkgewer moet egter steeds die minimum bydraekategorie, soos bepaal deur die reëls van die wetlik goedgekeurde pensioenfonds waarby die predikant ingeskakel is, bydra. (Elke pensioenfonds reël self die minimum bydraevlakke. Werkgewers moet hulle eie pensioen- en sinodale kantoor skakel om seker te maak van die minimum bydraevlak.)

2.3.5 ’n Deeltydse predikantspos het duidelik omskrewe bedienings verpligtinge wat in direkte verband met die amp van predikant staan.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van ’n deeltydse predikantspos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

2.6 'n Deeltydse predikantspos het dieselfde verlofvoordele as 'n voltydse predikantspos.

2.7 ’n Emeritus, jonger as die normale aftreeouderdom, kan met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde in ’n deeltydse predikantspos beroep word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en *Reglement 13 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*.

3.2 ’n Predikant wie se pos van ’n voltydse pos na ’n deeltydse predikantspos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

’n Predikant in ’n deeltydse predikantspos word na meerdere vergaderings afgevaardig.

6. DIENSBEËINDIGING

6.1 ’n Predikant in ’n deeltydse predikantspos tree by aanvaarding van ’n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.

6.2 ’n Predikant in ’n deeltydse predikantspos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk *Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë en Reglement 22 vir Tug en Vermaning*).

6.3 By diensbeëindiging word ’n Akte van Demissie uitgereik waar van toepassing en word die bevoegdheid van die predikant/emeritus behou.

6.4 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

6.5 ’n Predikant in 'n deeltydse predikantspos wat emeriteer, kan in dieselfde gemeente in ’n vaste termynpos aangestel word (voldoen aan vereistes in 17.4.3). In so 'n geval vind daar geen beroeping en bevestig plaas nie. 'n Nuwe diensooreenkoms moet aangegaan word.

REGLEMENT 15

REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE

1. AARD

1.1 ’n Tentmakerpos is ’n pos vir ’n predikant wat op ’n vrywillige basis vir ’n onbepaalde termyn, vastetermyn of deeltyds ’n bediening in ’n gemeente verrig.

1.2 ’n Tentmakerpos vertoon die karakter van ’n gewone pos vir predikant. ’n Tentmaker is ’n predikant wat op ’n vrywillige basis, soos ooreengekom, ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* vervul.

1.3 ’n Tentmakerpos is ’n pos waar geen diensvoordele, vergoeding of kompensasie vir dienste van toepassing is nie.

1.4 Weens die aard van 'n tentmakerspos bestaan daar geen voorgeskrewe verlofreëlings nie en word verlof onderling deur die partye gereël.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente ’n tentmakerpos vir ’n predikant wil skep, of om finansiële of ander redes ’n bestaande voltydse pos in ’n tentmakerpos wil omskep, doen die kerkraad ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die tentmakerpos goed, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde*, *Reglement 13 vir Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.3.2 ’n Tentmakerpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Geen vergoeding van enige aard is by ’n tentmakerpos ter sprake nie.

2.3.4 ’n Tentmakerpos is nie pensioendraend nie.

2.3.5 ’n Tentmakerpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van predikant in direkte verband staan.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van ’n tentmakerpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie *Reglement* voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en *Reglement 13 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*.

3.2 ’n Predikant wie se pos van ’n voltydse pos na ’n tentmakerpos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

’n Predikant in ’n tentmakerpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSBEËINDIGING

5.1 ’n Predikant in ’n tentmakerpos tree by aanvaarding van ’n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom of by verstryking van die kontrak uit diens van die gemeente/kerkverband.

5.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 16

REGLEMENT VIR VASTETERMYN PREDIKANTSPOS

1. AARD

1.1 ’n Vastetermynpos is 'n pos vir ’n predikant.

1.2 ’n Vastetermynpos duur 'n vasgestelde termyn (met ’n aanvangs- en einddatum) van langer as ses maande.

1.3 'n Vastetermynpos het ’n duidelik omskrewe taak/opdrag.

1.4 Na verstryking van die termyn en na voltooiing van die taak, termineer ’n vaste termynpos.

1.5 ’n Vastetermynpos kan voltyds of deeltyds gevul word.

1.6 ’n Predikant kan vir ’n termyn van ses maande of korter benoem word om ’n spesifieke taak in ’n gemeente te doen, byvoorbeeld tydens die kraamverlof van die gemeente se predikant. So 'n aflospos (van ses maande of korter) is vrygestel van die bepalings van hierdie reglement ten opsigte van die skep van die pos, die beroeping, bevestiging en pensioenverpligting van die pos.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente ’n vaste termynpos vir ’n predikant wil skep, doen die kerkraad ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die vaste termynpos goed, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde*, *Reglement 13 vir Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.3.2 ’n Vaste termynpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente proporsioneel gelykwaardigheid ten opsigte van diensvoordele gehandhaaf tussen ’n vastetermynpos en ’n voltydse pos.

2.3.4 ’n Vastetermynpos (langer as ses maande) is:

2.3.4.1 pensioendraend, onderworpe aan die volgende voorwaardes:

2.3.4.1.1 ’n predikant in ’n vastetermynpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;

2.3.4.1.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydraes tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds;

2.3.4.1.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;

2.3.4.2 nie pensioendraend nie, onderworpe aan die volgende voorwaardes:

2.3.4.2.1 wanneer die predikant in ’n vastetermynpos beroep word en reeds by ’n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit); en

2.3.4.2.2 wanneer ’n emeritus (65 jaar en ouer) by aanvaarding van ’n vastetermynpos reeds pensioen ontvang. (Pensioenfondsreëls bepaal dat iemand wat jonger as 65 jaar oud is, en wat weer beroep word, wel by die pensioenfonds moet aansluit. Slegs emeriti ouer as 65 jaar word vrygestel van inskakeling by die pensioenfonds.)

2.3.5 ’n Vaste termynpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat belyn is met die amp van predikant.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van ’n vaste termynpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en *Reglement 13 vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat vir Predikante*.

3.2 ’n Predikant wat in dieselfde gemeente waar hy bevestig is vir ’n vaste termynpos aansoek doen en in die pos aangestel word, word nie weer beroep en bevestig nie.

4. EMERITI

4.1 ’n Emeritus kan tot op ouderdom 70 jaar, met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde, in ’n vaste termynpos beroep word, waarna die emeritus finaal uit kerklike diens tree. ’n Emeritus kan nie na ouderdom 70 in ’n vaste termynpos aangestel word nie.

4.2 By bereiking van die normale aftree-ouderdom (65 jaar), moet geëmeriteer word sonder dat pensioen noodwendig geneem word.

4.3 ’n Emeritus kan diens in ‘n gemeente aanvaar, slegs indien

4.3.1 ’n vastetermynpos volgens die voorgeskrewe prosedure geskep is (vergelyk 2.1 tot 2.5 hierbo);

4.3.2 alle verpligtinge by emeritaat nagekom is;

4.3.3 die persoon se mediese geskiktheid bepaal is;

4.3.4 ’n nuwe diensooreenkoms aangegaan word;

4.3.5 ‘n Emeritus wat in dieselfde gemeente ‘n vastetermynpos aanvaar, hoef nie weer beroep en bevestig te word nie

4.3.6 bydraes tot die pensioenfonds voortgesit word, indien pensioen nie by emeritaat opgeneem is nie; en

4.3.7 die ander vereistes van hierdie reglement nagekom word.

4.4 ’n Emeritus ouer as 65 jaar wat by aanvaarding van ’n vaste termynpos reeds pensioen ontvang, is vrygestel van pensioenbydraes.

5. TERMYN

5.1 Die termyn vir ’n vaste termynpos duur nie langer as drie jaar nie.

5.2 By verstryking van die termyn, kan die pos vir ’n maksimum van twee jaar deur dieselfde of ’n ander predikant gevul word, op voorwaarde dat die ring of sy gevolmagtigde instemming daartoe verleen en ’n nuwe diensooreenkoms tot stand kom.

5.3 Na vyf jaar vestig 'n vastetermynpos en word geag 'n permanente pos.

5.4 By die uiteindelike verstryking van die termyn, kan die vastetermynpos nie voortgesit word nie. Verwagtinge moet nie geskep word dat die pos gekontinueer word nie. Diensooreenkomste moet nie na verstryking van die termyn stilswyend voortgesit word nie.

5.5 Indien die situasie vereis dat die pos gekontinueer moet word, kan dit slegs geskied as 'n Voltydse Predikantspos, Deeltydse Predikantspos óf Tentmakerpos.

6. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

’n Predikant in ’n vaste termynpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

7. DIENSBEËINDIGING EN BEHOUD VAN BEVOEGDHEID

7.1 ’n Predikant in ’n vaste termynpos tree op datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente/kerkverband.

7.2 ’n Predikant in ’n vaste termynpos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk *Reglement 21 vir die bestuur van diensverhoudinge vir predikante by ongeskiktheid en onvermoë en Reglement 22 vir tug en vermaning*).

7.3 ’n Emeritus in ’n vaste termynpos se diens word beëindig nie later nie as die laaste dag van die maand waarin die ouderdom van 70 jaar bereik is.

7.4 By diensbeëindiging ná verstryking van die termyn, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

7.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word ’n Akte van Demissie uitgereik waar van toepassing en word die bevoegdheid van predikant/emeritus behou.

7.6 'n Predikant (jonger as 70) behou volle predikantsbevoegdheid wanneer die vastetermynpos verstryk.

REGLEMENT 17

REGLEMENT VIR BRUGBEDIENING

1. AARD VAN DIE POS

1.1 ’n Brugbediening is ’n korttermynbediening met die doel om ’n gemeente te begelei in die tyd nadat ’n vakature in ’n gemeente ontstaan het en voordat die vakature weer gevul word.

1.2 ’n Brugpredikantpos is ’n vastetermynpos wat aan die hand van die prosedure soos uiteengesit in Reglement 17 vir *Vastetermynpredikantspos* geskep en gevul word.

1.3 ’n Brugpredikantpos het ’n duidelik omskrewe taakomskrywing.

2. DIE BRUGPREDIKANT

2.1 ’n Brugpredikant is ’n gelegitimeerde predikant van die NG Kerk met die spesifieke opdrag om die gemeente in die oorgangstyd tussen twee predikantsposte in ’n gemeente (nadat ’n vakature ontstaan het) te begelei.

2.2 ’n Brugpredikant staan onder opsig en tug van die ring en kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk *Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë asook Reglement 22, Reglement vir Tug en Vermaning*).

2.3 ’n Brugpredikant moet:

2.3.1 die toepaslike opleiding as brugpredikant deurloop het;

2.3.2 oor ’n wye bedieningservaring beskik;

2.3.3 vertroud wees met die breë kerkverband se funksionering;

2.3.4 deurlopend oor genoegsame VBO-punte beskik; en

2.3.5 na oorleg met die sinodale strukture en deur die ring of sy gevolmagtigde geskik geag word vir die spesifieke gemeente se omstandighede en bedieningsbehoeftes.

2.4 ’n Brugpredikant tree op die datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente en kan nie in ’n ander pos in die gemeente beroep word nie.

2.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word die bevoegdheid van predikant/emeritus behou.

3. TERMYN VAN POS

3.1 ’n Brugbedieningspos kan voltyds of deeltyds gevul word na gelang van die gemeente se situasie en behoeftes.

3.2 ’n Brugbedieningspos het ’n vaste termyn wat kan strek van drie tot nege maande. In uitsonderlike gevalle kan die termyn tot ’n maksimum van twaalf

maande verleng word. Goedkeuring hiervoor word verkry van die ring of sy gevolmagtigde met opgaaf van redes. Sien 4.2.6 van hierdie reglement insake pensioenverpligting.

4. SKEP VAN POS EN DIE TERMYN

4.1 Wanneer ’n vakature in ’n gemeente ontstaan en die kerkraad op ’n brugbediening besluit, begelei die konsulent die kerkraad om ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde voor te lê oor die wenslikheid vir die skep van ’n pos vir ’n brugbediening.

4.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die pos vir brugbediening goed met inagneming van die volgende:

4.2.1 Die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede tydens die vakature.

4.2.2 Die advies van die sinode kan ook ingewin word.

4.2.3 ’n Pos vir brugbediening kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

4.2.4 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen ’n predikantspos vir brugbediening en ’n pos vir ’n onbepaalde termyn, en geskied vergoeding volgens die algemene sinodale riglyne.

4.2.5 Vergoeding mag wel in uitsonderlike omstandighede *vooraf onderhandel* word tussen partye met dien verstande dat die bostaande riglyn sal geld indien die gemeente dit kan bekostig.

4.2.6 Indien die pos vir brugbediening ses maande of korter is, of die posbekleër ’n emeritus is en reeds pensioen ontvang, is die pos nie pensioendraend nie en berus die vergoeding op die beginsel van totale koste van indiensneming. Indien die pos vir brugbediening vir ’n periode van langer as ses maande is, is dit van dag een af pensioendraend en geld die bepalinge van *Reglement 16 vir Vastetermynpredikantsposte*.

4.2.7 Die pos vir brugbediening het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van predikant in direkte verband staan.

4.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad oor

4.3.1 die termyn vir die kontrakperiode van die predikant in die brugbedieningspos;

4.3.2 die opstel van die diensooreenkoms; en

4.3.3 die opstel van die pligtestaat aan die hand van *Kerkorde* Artikel 9.

4.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot die beroepingsproses.

5. BEROEPING EN BEVESTIGING

5.1 Die kerkraad beroep ’n geskikte kandidaat as brugpredikant in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte (Artikel 7 van die *Kerkorde*), en finaliseer in oorleg met die ring of sy gevolmagtigde die diensooreenkoms.

5.2 Die beroeping geskied tydens ’n kerkraadsvergadering uit ’n groslys van ten minste twee name van predikante (wat geskikte emeriti kan insluit).

5.3 Die beroeping se naam word aan die gemeente voorgelê vir approbasie by twee Sondae se eredienste.

5.4 Nadat approbasie verkry is, keur die ring of sy gevolmagtigde die beroep goed, tesame met die finale diensooreenkoms.

5.5 Nadat die skriftelike aanvaarding van die diensooreenkoms deur die beroepte ontvang is, word die beroepte as predikant in die gemeente bevestig.

6. TAAK EN OPDRAG VAN DIE BRUGPREDIKANT

6.1 Die brugpredikant

6.1.1 kan verkies word as voorsitter van die kerkraad aan die hand van Artikel 28;

6.1.2 kan nie as kandidaat oorweeg word vir die vulling van die vakature nie; en

6.1.3 word na meerdere vergaderings afgevaardig.

6.2 Die brugpredikant begelei die gemeente om met die oog op die toekomstige bedeling

6.2.1 te visioeneer en te beplan;

6.2.2 oor die geskiedenis van die gemeente (verlede) na te dink;

6.2.3 die eie identiteit van die gemeente te herontdek; en

6.2.4 God se roeping vir die gemeente vir die volgende jare te onderskei.

6.3 Die brugpredikant begelei die gemeente om afskeid te neem van ’n bedeling wat verby is en voorbereidings te tref vir ’n nuwe bedeling

6.3.1 in hulle verhouding met die breë kerkverband; en

6.3.2 ter voorbereiding vir ’n nuwe predikant.

6.4 Die brugpredikant doen maandeliks verslag aan die kerkraad en die ring of sy gevolmagtigde.

REGLEMENT 18

REGLEMENT VIR STANDPLAAS- EN DIENSLERAARSPOSTE

1. AARD

1.1 ’n Standplaasleraar is ’n persoon

1.1.1 wat die vereiste kerklike opleiding deurloop het, gelegitimeer, georden en bevestig is om ’n toegespitste diens te lewer binne die besondere konteks waarvoor hy/sy opgelei en beroep is; en

1.1.2 wat ’n spesifieke bediening in ’n besondere konteks verrig, soos byvoorbeeld vir die Khoi-San, Dowes en Portugeessprekendes.

1.2 ’n Diensleraar is ’n persoon

1.2.1 wat die vereiste kerklike opleiding deurloop het, gelegitimeer, georden en bevestig is om diens te lewer met ’n spesifieke opdrag, ooreenkomstig die terrein/e van opleiding.

1.2.2 wat toegespitste diens in een of meer van die volgende spesialisasievelde verrig, naamlik:

pastoraat, jeug- en familiebediening, prediking, diakonaat, geloofsvorming, evangelisasie, kerkplanting, aanbidding, geloofsvorming, bejaardebediening, berading, lering, uitreikbediening en sending.

1.3 Diensleraars en standplaasleraars staan soos alle ander ampsdraers onder die opsig en tug van die ring. (*Kerkorde Artikel 59 tot 66 asook Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë* en *Reglement 22 vir Tug en Vermaning*.)

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente ’n standplaas- of diensleraarpos wil skep, doen die kerkraad ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 ’n Gemeente kan slegs ’n diensleraarpos skep as daar reeds ’n predikantspos in die gemeente gevul is.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede, die standplaas- of diensleraarpos goed.

2.4 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms en sien toe dat daar uitvoering gegee word aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde*, die *Reglement 13 vir Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.5 ’n Standplaas- of diensleraarpos kan nie geskep word om die bevoegdheid te verkry of te behou of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.6 ’n Standplaas- of diensleraarpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die opleiding van die standplaas- of diensleraarpos in direkte verband staan.
2.7 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.
2.8 Standplaas- of diensleraarposte kan óf voltyds óf deeltyds gevul word.

3. PENSIOENVOORDELE

3.1 ’n Standplaas- of diensleraarpos (langer as ses maande) is
3.1.1 pensioendraend, onderworpe aan die volgende voorwaardes:
3.1.1.1 ’n standplaas- of diensleraarpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie,
3.1.1.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydraes tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds, en
3.1.1.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;
3.1.2 nie pensioendraend nie, onderworpe aan die volgende voorwaarde:
3.1.2.1 wanneer die persoon wat beroep is reeds by ’n ander wetlik goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit).

4. BEROEPING EN BEVESTIGING

By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en *Reglement 13 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*.

5. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

Standplaas- of diensleraarpos word na meerdere vergaderings afgevaardig.

6. DIENSOOREENKOMS MET DIE ANDER WERKGEWER(S)

6.1 Standplaas- of diensleraars wat in deeltydse poste aangestel word, kan ook in diens van ander werkgewers wees.
6.2 By die aangaan van ’n diensooreenkoms met ’n standplaas- of diensleraar, bepaal die kerkraad die voorwaarde(s) vir diens aan die ander werkgewer(s).
6.3 Die aangaan van alle toekomstige diensooreenkomste met ander werkgewers moet vooraf deur die kerkraad goedgekeur word.

7. DIENSBEËINDIGING

7.1 ’n Standplaas- of diensleraar tree by aanvaarding van ’n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente.

7.2 Diensbeëindiging anders as beroeping of emeritaat geskied aan die hand van die diensooreenkoms en ooreenkomstig die toepaslike kerkordelike reglemente (vergelyk *Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë) asook Reglement 22 (Reglement vir Tug en Vermaning*).

7.3 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 19

REGLEMENT VIR GEKOPPELDE PREDIKANTSPOS

1. AARD

1.1 ’n Gekoppelde predikantspos is 'n pos waar 'n NG Kerk predikant buite die konteks van 'n gemeente werk verrig, maar steeds as deel van die kerkverband wil funksioneer. Hierdie werk geskied tipies binne die kerkverband, of het 'n kerklike karakter, of moet voldoen aan posvereistes wat slegs deur 'n predikant gevul kan word. Dit sluit in predikante in sinodale diens, kerklike dosente, kapelane, predikante in nie-regeringsorganisasies, die Bybelgenootskap ens.

1.2 ’n Gekoppelde pos is ’n pos in 'n gemeente waar geen diensvoordele, vergoeding of kompensasie vir dienste, diensooreenkoms en pligtestaat van toepassing is nie.

1.3 'n Gekoppelde pos kan slegs geskep word vir iemand wie se beroep dit vereis dat hy/sy oor predikantsbevoegdheid beskik en kan daarom nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2. SKEP EN VUL VAN DIE POS

2.1 Indien 'n predikant aan 'n gemeente gekoppel wil word, nader hy/sy die kerkraad in oorleg met sy werkgewer.

2.2 Die kerkraad besluit om 'n gekoppelde pos te skep en rig 'n versoek, met 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde vir goedkeuring.

2.3 Nadat goedkeuring van die ring ontvang is, formaliseer die kerkraad die pos deur:

2.3.1 die naam van die persoon vir approbasie aan die gemeente voor te hou;

2.3.2 die persoon te bevestig in die amp, met 'n opdrag wat verband hou met die beroep/bediening wat hy/sy beoefen;

2.3.3 'n ooreenkoms op te rig wat die verhouding tussen die gekoppelde predikant en die kerkraad beskryf.

2.4 Hierdie ooreenkoms bevat minstens die volgende bepalings:

2.4.1 geen pligte word aan die persoon opgedra nie, behalwe as anders ooreengekom;

2.4.2 geen vergoeding of kompensasie van enige aard is ter sprake nie, behalwe waar anders ooreengekom;

2.4.3 die gekoppelde pos termineer wanneer die persoon nie meer die pos van sy/haar beroep vul nie.

2.5 By die skep van ’n gekoppelde pos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

2.6 Bevestiging van die gekoppelde predikant geskied na oorlegpleging tussen die kerklike liggaam (byvoorbeeld kuratorium/sinode) en die gemeente.

2.7 Gekoppelde predikante, wat insluit kerklike dosente, staan onder die opsig en tug van die ring sonder om die opsig van die kerklike liggaam in wie se diens hy/sy is uit te sluit.

3. VERHOUDING EN FUNKSIE

3.1 Die gekoppelde predikant is *ex-officio* deel van die kerkraad. Na gelang van omstandighede kan 'n kerkraad besluit of hy/sy volle lid van die kerkraad is of net adviserend.

3.2 ’n Predikant in ’n gekoppelde pos wat volle lid van 'n kerkraad is, kan, maar hoef nie na meerdere vergaderings afgevaardig te word nie.

4. DIENSBEËINDIGING

4.1 ’n Predikant in ’n gekoppelde pos tree by aanvaarding van ’n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.

4.2 Wanneer die verhouding met die primêre werkgewer beëindig word, word die koppeling met gemeente beëindig.

4.3 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 20

REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN PREDIKANTE EN DIENSLERAARS

1. ALGEMENE BEPALINGE

1.1 Die kerkraad of sy gevolmagtigde reël alle verlof waarop 'n predikant in terme van die diensooreenkoms geregtig is.

1.2 Die predikant doen op voorgeskrewe wyse by die kerkraad of sy gevolmagtigde aansoek om verlof te neem. Verlof, met die uitsondering van siekteverlof, kan slegs geneem word nadat die aansoek goedgekeur is.

1.3 Alle verlof wat geneem word, word genotuleer en aangeteken in 'n verlofregister wat elke ses maande deur die kerkraad en jaarliks deur die ring in sitting gekontroleer word.

1.4 Indien 'n predikant in diens van die kerkverband is, word alle verlof gereël, goedgekeur en gekontroleer deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde as verteenwoordiger van die werkgewer.

1.5 Verlof is nie van een diensverhouding na 'n ander oordraagbaar nie.

2. JAARLIKSE VERLOF

2.1 Voltydse predikante is geregtig op 42 kalenderdae jaarlikse verlof, met volle besoldiging vir elke twaalf maande van diens in die gemeente/kerkverband, tensy anders ooreengekom is.

2.2 Deeltydse predikante se verlof word per ooreenkoms proporsioneel gelykwaardig met die diensvoordele van 'n voltydse predikant bepaal.

2.3 Jaarlikse verlof val 'n predikant pro rata vanaf indienstreding toe.

2.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde en die predikant kom ooreen wanneer die jaarlikse verlof geneem kan word. Indien 'n ooreenkoms nie bereik word nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde besluit wanneer die predikant verlof moet neem.

2.5 Jaarlikse verlof kan nie geneem word gedurende 'n tydperk van kennisgewing van diensbeëindiging nie, tensy die werkgewer anders besluit.

2.6 Jaarlikse verlof word in die jaar waarin dit verdien is, geneem. Hoogstens 21 kalenderdae kan na die volgende jaar oorgedra word. Opgehoopte verlof moet binne die eerste ses maande van die volgende jaar geneem word.

2.7 Minstens 21 kalenderdae aaneenlopende gewone verlof moet jaarliks geneem word.

2.8 Gewone verlof is slegs op die datum van diensbeëindiging uitbetaalbaar. Die pro rata-gedeelte van die huidige jaar se ongebruikte verlof en die goedgekeurde opgehoopte verlof wat van die vorige jaar oorgedra is, kan tot ’n gesamentlike maksimum van 30 kalenderdae uitbetaal word. Uitbetaling geskied op die basis van Totale Koste vir Indiensneming (TKVI) volgens heersende wetgewing.

3. SIEKTEVERLOF

3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde kan aan ’n predikant siekteverlof met volle lewensonderhoud en toelaes toestaan.

3.1.1 Siekteverlof word bereken teen 60 kalenderdae en word in siklusse van drie jaar toegestaan.

3.1.2 Deeltydse predikante se siekteverlof word per ooreenkoms proporsioneel gelykwaardig met die diensvoordele van ’n voltydse predikant bepaal.

3.1.3 In die geval van oorskryding van toegekende siekteverlof binne ’n siklus van drie jaar, kan ’n predikant kies om beskikbare vakansieverlof aan te wend vir siekteverlof. Indien geen toegekende siekteverlof of vakansieverlof meer beskikbaar is nie en swak gesondheid steeds verhinder dat diensverpligtinge doeltreffend verrig kan word, kan die predikant aansoek doen vir verdere siekteverlof. Indien die kerkvergadering die aansoek goedkeur, neem die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ’n besluit oor vergoeding vir ’n ooreengekome tydperk, en tref gepaste reëlings vir plaasvervangende diens.

3.1.4 By ’n aansoek om siekteverlof vir meer as drie kalenderdae kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aandring op ’n verslag van ’n geneesheer om te bepaal

3.1.4.1 waarom die predikant nie gesond genoeg is om diens te verrig nie; en

3.1.4.2 hoe lank die afwesigheid na verwagting sal duur alvorens normale diens hervat kan word.

3.1.5 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde het die reg om op koste van die predikant ’n mediese sertifikaat van ’n geneesheer vir voorlegging aan die kerkvergadering te vereis, voordat siekteverlof goedgekeur word.

3.1.6 Indien die siekteverlof sestig (60) kalenderdae per drie jaar siklus oorskry, word die advies van die ring of sy gevolmagtigde ingewin met die oog op die voortgang van die bediening in die gemeente.

4. VERLOF VIR BEDIENINGSONTWIKKELING

4.1 ’n Minimum van ses en ’n maksimum van twaalf kalenderdae per jaar word aan ’n predikant toegeken vir verlof vir bedieningsontwikkeling, tensy anders ooreengekom.

4.2 Verlof vir bedieningsontwikkeling val ’n predikant pro rata vanaf datum van indienstreding toe.

4.3 Verlof vir bedieningsontwikkeling word toegestaan nadat die kerkvergadering of sy gevolmagtigde die betrokke kursus/program goedgekeur het.

4.4 Verlof vir bedieningsontwikkeling kan nie oorgedra word na ’n volgende jaar nie.

5. STUDIEVERLOF

5.1 Studieverlof is ’n vergunning en die kerkvergadering en die predikant moet in die lig van plaaslike omstandighede ooreenkom oor studieverlof.

5.2 Wanneer ’n kerkvergadering en die predikant ooreenkom oor deeltydse studie, is die predikant slegs geregtig op deeltydse vergoeding.

5.3 Wanneer ’n kerkvergadering en die predikant ooreenkom oor voltydse studie vir minder as ses maande, voorsien die predikant vir die duur van die studietydperk in eie lewensonderhoud en is toelaes nie betaalbaar nie.

5.4 Indien voltydse studie langer as ses maande duur, is ’n predikant verplig om demissie by die kerkvergadering te ontvang.

5.5 Die predikant tref self reëlings met die Algemene Taakspan Predikantesake met betrekking tot behoud van proponentsbevoegdheid by demissie weens verdere studie.

5.6 Die predikant is verplig om eers opgehoopte verlof te gebruik voordat die persoon kan aanspraak maak op studieverlof. ’n Predikant kan aansoek doen om ’n terugskrywing van verlof wat vir toepaslike studie gebruik is, mits ’n kursus(se) wat vooraf deur die kerkvergadering goedgekeur is, suksesvol voltooi is.

6. KRAAMVERLOF

6.1 ’n Vroulike predikant is geregtig op ’n maksimum van vier maande kraamverlof wat soos volg toegestaan word, tensy anders ooreengekom:

6.1.1 ’n maksimum van vier weke voor die bevalling en ’n minimum van ses weke na die geboorte van die baba kan geneem word;

6.1.2 volle lewensonderhoud en toelaes is vir die tydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.1) betaalbaar; en

6.1.3 die vergoedingskomponent vir die restant van die kraamverlof word tussen die predikant en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde onderhandel.

6.2 ’n Vroulike predikant is geregtig op ’n maksimum van drie maande aannemingsverlof by die wettige aanneming van 'n kind.

6.2.1 Volle lewensonderhoud en toelaes is vir die tydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.2) betaalbaar; en die vergoedingskomponent vir die restant van die

aannemingsverlof word tussen die predikant en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde onderhandel.

6.3 Aanwas van jaarlikse verlof vind tydens kraamverlof en aannemingsverlof plaas.

6.4 ‘n Manlike predikant is geregtig op 10 kalenderdae aaneenlopende verlof, by die geboorte van sy kind, waarvan minstens die eerste drie dae betaalde verlof is (sien 8.1.1.1).

6.5 ‘n Manlike predikant is geregtig op 10 kalenderdae aaneenlopende verlof by die wettige aanneming van 'n kind, waarvan minstens die eerste drie dae betaalde verlof is (sien 8.1.1.1).

7. OPENBARE VAKANSIEDAE

7.1 ’n Predikant is geregtig op openbare vakansiedae. Indien die predikant ’n diensverpligting het, kom die persoon en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ooreen op ’n gepaste reëling.

7.2 Die gemeente/kerkverband en die predikant kan met mekaar in die dienskontrak ooreenkom dat jaarlikse verlof nie verleng word met die openbare vakansiedae wat in die verlofsiklus val nie.

7.3 By gebrek aan ’n skriftelike ooreenkoms, word ’n predikant se verlof verleng met elke openbare vakansiedag wat in die verloftydperk val.

Vir volledige beskrywing van Studieverlof, vergelyk Bestuurshandleiding vir Diensverhoudinge, Hoofstuk 2, 15.7.

8. VERLOF VIR GESINSVERANTWOORDELIKHEDE

8.1 ’n Predikant is, met die oog op gesinsverantwoordelikhede, geregtig op drie dae betaalde menslikheidsverlof per jaar, wat nie oploopbaar is nie.

8.1.1 Die predikant is geregtig om hierdie betaalde verlof te neem

8.1.1.1 wanneer sy/haar kind gebore word;

8.1.1.2 wanneer sy/haar kind siek is;

8.1.1.3 in die geval van dood van die predikant se gade of lewensmaat; of

8.1.1.4 in die geval van dood van die predikant se ouer, aangenome ouer, grootouer, kind, aangenome kind, kleinkind, broer of suster.

9. SABBATSTYD

9.1 Predikante is bo en behalwe verlof, met goedkeuring van die kerkvergadering of sy gevolmagtigde, geregtig op sabbatstyd.

9.2 Die toekenning van sabbatstyd is onderhewig aan die volgende voorwaardes:

9.2.1 Na verloop van drie jaar in dieselfde werkkring, is ’n predikant geregtig op 30 kalenderdae sabbatstyd.

9.2.2 Sabbatstyd kan nie opgehoop word nie.

9.2.3 Sabbatstyd word aaneenlopend geneem.

9.2.4 Gedurende sabbatstyd is die predikant nie vir ampspligte in die gemeente of diens aan die kerkverband beskikbaar nie.

9.2.5 Sabbatstyd geskied met volle lewensonderhoud en toelaes.

9.2.6 Na die sabbatstyd gee die predikant terugvoer aan die kerkvergadering.

9.2.7 Sabbatstyd kan nie van een gemeente/werkkring na ’n ander oorgedra word nie.

9.2.8 Sabbatstyd is nie by diensbeëindiging uitbetaalbaar nie.

REGLEMENT 21

REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE VIR PREDIKANTE/DIENSLERAARS BY

ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

Hierdie reglement sit prosedures uiteen vir die uitvoering van artikel 12.7 van die *Kerkorde*.

1.1 Elke kerkvergadering (kerkraad/ring/sinode/Algemene Sinode) het 'n taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhouding tussen die gemeente/kerkverband as werkgewer en die predikant/diensleraar as werknemer bestuur. Die kerkvergadering se taakspan/kommissie/diensgroep kan kundiges buite die gemeente/kerkverband betrek. Hierdie taakspan/kommissie/diensgroep kan 'n gevolmagtigde taakspan wees en doen verslag aan die kerkvergadering oor sy werksaamhede.

2. PROSEDURE (WYSE VAN OPTREDE)

2.1 Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering (ongeskiktheid) en disfunksionele interpersoonlike verhoudings

Indien die kerkraad of die ring oordeel dat 'n predikant/diensleraar se moontlike gebrekkige bekwaamheid/geskiktheid vir die pos waarin hy/sy staan of sy/haar disfunksionele verhoudings in die gemeente, 'n disfunksionele of nadelige invloed op die funksionering van die gemeente (werkkring) het, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir 'n formele ondersoek aan die hand van die volgende prosedure, met 'n verslag aan die ring:

2.1.1 Die kerkraad wys 'n ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad, waarin verkieslik die kommissie/taakspan/diensgroep wat die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys.

2.1.2 Die ondersoekliggaam ondersoek die bekwaamheid, geskiktheid of disfunksionele verhoudings van die predikant/diensleraar. Die vereistes vir 'n formele ondersoek is dieselfde as die vereistes vir 'n tugondersoek (vergelyk Reglement 22 vir Tug en Vermaning), aangepas vir die ondersoek na bekwaamheid, geskiktheid of disfunksionele verhoudings.

2.1.3 Die besware oor ongeskiktheid, onbekwaamheid, of disfunksionele verhoudings wat formeel ondersoek gaan word, moet skriftelik onder die aandag van die predikant/diensleraar gebring word.

2.1.4 Indien bevind word dat die predikant/diensleraar onbevredigende diens lewer, moet die aard van die onbevredigende diens en die vereistes waaraan die persoon moet voldoen, skriftelik onder die betrokkene se aandag gebring word, met verslag aan die kerkraad.

2.1.5 Die kerkraad, in oorleg met die ondersoekliggaam doen alles in sy vermoë om deur toepaslike evaluering, toerusting, begeleiding (leiding en advies), berading en mediasie die betrokke predikant/ diensleraar te help om bevredigende diens aan die gemeente te lewer en/of die disfunksionele verhoudings te herstel.

2.1.6 ’n Redelike tyd word toegelaat vir die predikant/diensleraar om dienste te verbeter en te voldoen aan die vereistes wat die kerkraad aan die persoon gestel het, waarna die predikant/ diensleraar se dienslewering weer geëvalueer word.

2.1.7 Die kerkraad oorweeg eerstens ander wyses buiten diensbeëindiging om die aangeleentheid reg te stel.

2.1.8 Indien die ondersoekliggaam tot die gevolgtrekking kom dat die onbekwaamheid of ongeskiktheid of disfunksionele verhoudings nie uit die weg te ruim is nie, kan die kerkraad, op skriftelike aanbeveling van die ondersoekliggaam, die predikant/ diensleraar uit diens van die gemeente ontslaan. Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering of disfunksionele verhoudings geskied met volle behoud van die predikantsbevoegdheid/diensleraarbevoegdheid en die uitreiking van die Akte van Demissie.

2.1.9 In gevalle waar die predikant/ diensleraar in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie/diensgroep die bekwaamheid of geskiktheid van die predikant/diensleraar of die aard en omvang van disfunksionele verhoudings tussen die predikant/diensleraar en ander personeel formeel te ondersoek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.1.2 tot 2.1.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.2 Swak gesondheid of besering (ongeskiktheid)

Indien ’n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat ’n predikant/diensleraar weens swak gesondheid of besering nie meer die vereiste diensverpligtinge kan nakom nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan die ring:

2.2.1 Die kerkraad wys ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad, waarin verkieslik die kommissie/taakspan/diensgroep wat

die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys.

2.2.2 Die bewering van swak gesondheid of besering wat daartoe lei dat die persoon nie meer aan die vereiste diensverpligtinge kan voldoen nie, moet skriftelik onder die aandag van die predikant/ diensleraar gebring word.

2.2.3 Wanneer alternatiewe ondersoek word, word daar gekyk na die aard van die diensverpligtinge, die duur van die afwesigheid, die erns van die siekte of besering, die moontlikheid van herstel of rehabilitasie en die moontlikheid van plaasvervangende diens.

2.2.4 In die geval van permanente ongeskiktheid, word die moontlikheid van veranderde diensverpligtinge, en/of veranderde werksomstandighede, en/of die beskikbaarheid van enige geskikte alternatiewe werk ondersoek, ten einde die predikant/diensleraar se ongeskiktheid te akkommodeer.

2.2.5 Die ondersoek na die ongeskiktheid van die predikant/diensleraar weens swak gesondheid of beserings word in oorleg met die sinodale pensioenfonds en/of ’n ander soortgelyke toepaslike liggaam gedoen.

2.2.6 Tydens die ondersoek kry die predikant/diensleraar die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en voorstelle te maak. Die predikant/diensleraar kan deur ’n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.2.7 Indien die predikant/diensleraar tydens die uitvoering van ’n diensverpligting ernstig beseer of siek word, rus daar ’n swaarder plig op die gemeente/kerkverband om die ongeskiktheid van die predikant/diensleraar te akkommodeer.

2.2.8 Die kerkraad kan, nadat alle moontlike alternatiewe ondersoek is, op billike gronde, in oorleg met die sinodale pensioenfonds of ander soortgelyke toepaslike liggaam, besluit om ’n predikant/ diensleraar weens swak gesondheid of besering uit diens van die gemeente te ontslaan. Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid geskied met behoud van die bevoegdheid van die predikant/diensleraar en die uitreiking van die Akte van Demissie.

2.2.9 In gevalle waar die predikant/diensleraar in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regskommissie/kerkordekommissie/diensgroep, die mediese ongeskiktheid van die predikant/diensleraar formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.2.2 tot 2.2.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.3 Die gemeente/kerkverband se bedryfsvereistes

Indien ’n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat ’n gemeente om finansiële redes nie meer ’n predikant/diensleraar kan bekostig nie, word die saak op die agenda van

die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan die ring:

2.3.1 Die kerkraad wys ’n ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad waarin verkieslik die kommissie/taakspan/diensgroep wat die diensverhoudinge en fondse hanteer, verteenwoordig is, waarvan ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys is, en ten minste een lid (verkieslik ’n finansiële kundige) deur die sinode se gevolmagtigde aangewys is.

2.3.2 Die ondersoekliggaam bepaal die omvang van die finansiële probleem en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek, byvoorbeeld voortgesette diens teen verminderde diensvoordele en -verpligtinge, deeltydse- of tentmakerbediening, aanstelling in ’n ander pos, standplaasverwisseling en kombinasie van poste.

2.3.3 Indien diensbeëindiging die enigste oplossing blyk te wees, pleeg die kerkraad se ondersoekliggaam oorleg met die predikant(e)/ diensleraar(s) wat waarskynlik deur die beoogde diensbeëindiging geraak sal word.

2.3.4 Die oorlegplegende partye poog om eenstemmigheid te bereik oor

2.3.4.1 geskikte maatreëls om die diensbeëindiging te vermy, dit tot die minimum persone te beperk, en die uitvoering daarvan so te bestuur dat dit die minimum ontwrigting vir al die partye tot gevolg sal hê en die nadelige gevolge daarvan te versag;

2.3.4.2 die metode van bepaling van die predikant(e)/diensleraar(s) wie se dienste in die geval van medeleraarskap beëindig gaan word;

2.3.4.3 voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket).

2.3.5 Die kerkraad se ondersoekliggaam voorsien skriftelik aan die predikant(e)/diensleraar(s) met wie oorleg gepleeg word

2.3.5.1 die redes vir die beoogde diensbeëindiging;

2.3.5.2 alternatiewe wat oorweeg is voordat diensbeëindiging voorgestel is en die redes waarom elk van die alternatiewe verwerp is;

2.3.5.3 die aantal predikante/diensleraars wat waarskynlik geraak gaan word in die geval van medeleraarskap;

2.3.5.4 die voorgestelde metode van bepaling van welke predikant(e)/diensleraar (s) se diens beëindig moet word in die geval van medeleraarskap;

2.3.5.5 die datum waarop die diensbeëindiging waarskynlik van krag sal word;

2.3.5.6 die voorgestelde voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket);

2.3.5.7 enige bystand wat die kerkraad beoog om aan te bied; en

2.3.5.8 die moontlikheid van 'n toekomstige beroep.

2.3.6 Die betrokke predikant(e)/diensleraar (s) word die geleentheid gebied om vertoë te rig oor enige aangeleentheid waaroor oorleg gepleeg word, en die ondersoekliggaam oorweeg die vertoë en reageer daarop. Indien die ondersoekliggaam nie daarmee eens is nie, word redes daarvoor verstrek.

2.3.7 Die kerkraad se ondersoekliggaam bepaal die predikant(e)/diensleraar (s) wie se diens beëindig gaan word volgens maatstawwe waaroor die oorlegplegende partye ooreengekom het of wat, indien daar nie eenstemmigheid is nie, billik en objektief is.

2.3.8 By bereiking van 'n ooreenkoms, goedkeuring deur die kerkraad en na ondertekening daarvan deur die oorlegplegende partye, beëindig die kerkraad die diens van die predikant(e)/diensleraar(s). Indien daar nie eenstemmigheid is nie, besluit die kerkraad in oorleg met die ring of sy gevolmagtigde op billike en objektiewe wyse in die lig van die voorgeskrewe voorsiening. Diensbeëindiging weens bedryfsvereistes geskied met behoud van die bevoegdheid van predikant/ diensleraar en die uitreiking van die Akte van Demissie.

2.3.9 In gevalle waar die predikant/diensleraar in diens van die kerkverband is, ondersoek die kerkvergadering se taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhoudinge en fondse hanteer, in oorleg met die sinodale regskommissie/kerkordekommissie, die saak formeel. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.3.2 tot 2.3.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4 Gemeente/kerkverband se bedieningsvereistes

'n Predikant/diensleraar se diensverhouding kan ook weens die gemeente/kerkverband se veranderde tegnologiese behoeftes (bv. gebrekkige rekenaarvaardigheid), strukturele aanpassings (bv. oortollige poste by kombinering, eenwording of samesmelting van gemeentes), bedieningsvereiste (bv. demografiese- en taalveranderinge van die lidmate) of soortgelyke omstandighede (bv. nood en oorlewing van die gemeente, of die predikant/diensleraar se onaanpasbaarheid) beëindig word.

2.4.1 Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n predikant/diensleraar nie meer aan die bedieningsvereiste van die gemeente voldoen nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan die ring:

2.4.1.1 Die kerkraad wys 'n ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad waarin die kommissie/taakspan/diensgroep wat die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, waarvan ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys is, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys is.

2.4.1.2 Die ondersoekliggaam bepaal die omvang van die bedieningsvereistes waaraan die predikant/ diensleraar nie voldoen nie en wend daadwerklike pogings aan om

oplossings te soek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.1.2 tot 2.1.8 en/of 2.3.2 tot 2.3.8 (wat ook al van toepassing is) hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.4.2 In gevalle waar die predikant/diensleraar in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie/diensgroep, die bedieningsvereistes waaraan die predikant/diensleraar nie voldoen nie, formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.4.1.2 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.5 Voorsiening in gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëlings met betrekking tot billike voorsiening:

2.5.1 Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering of disfunksionele verhoudings

2.5.1.1 In die geval van diensbeëindiging weens onbekwaamheid, word ’n uittreeloon/ skeidingspakket bereken gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer vir die eerste dertien jaar, en daarna een week per voltooide jaar. Dit word bereken teen die geldende ooreengekome TKVI (totale koste van indiensneming). In die verband geld ’n minimum van 4 weke.

2.5.1.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof geskied ingevolge die bepalings van Reglement 20 vir die Verlof van Predikante en Diensleraars.

2.5.2 Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid

2.5.2.1 Wanneer ’n predikant se diens weens mediese ongeskiktheid beëindig moet word, ontvang die persoon ongeskiktheidsvoordele volgens die bepalinge van die sinodale pensioenfonds (vergelyk Artikel 14 van die *Kerkorde*).

2.5.2.2 In die geval waar ’n reglement wat ongeskiktheidsvoordele reël nie van toepassing is nie, ontvang die persoon ’n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer vir die eerste dertien jaar en daarna een week per voltooide jaar. Dit word bereken teen die geldende ooreengekome TKVI (totale koste van indiensneming). In die verband geld ’n minimum van 4 weke.

2.5.2.3 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof geskied ingevolge die bepalings van Reglement 20 vir die Verlof van Predikante en Diensleraars.

2.5.3 Diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes

2.5.3.1 In die geval van diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se finansiële onvermoë of ander bedienings- of bedryfsvereistes, word ’n uittreeloon/skeidingspakket bereken gelyk aan ten minste twee weke se

lewensonderhoud vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer vir die eerste dertien jaar en daarna een week per voltooide jaar. Dit word bereken teen die geldende ooreengekome TKVI (totale koste van indiensneming). In die verband geld 'n minimum van 4 weke.

2.5.3.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof geskied ingevolge die bepalings van Reglement 20 vir die Verlof van Predikante en Dienleraars.

3. APPÈL

3.1 In alle gevalle van diensbeëindiging het die predikant/diensleraar die reg tot appèl ingevolge Artikel 23 van die *Kerkorde* en Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Beswaarskrif (gravamen) en Prosedurele Beswaar. By diensbeëindiging ingevolge artikel 12.7 van die *Kerkorde* word die predikant/diensleraar oor die rede ingelig en herinner aan die reg tot appèl.

REGLEMENT 22

REGLEMENT VIR KERKLIKE TUG EN VERMANING

Raamwerk vir die kronologiese verloop van 'n kerklike tugproses

1. Vertrekpunte
2. Tugliggaam
3. Aanleiding tot ’n kerklike tughandeling
   - 3.1 Nadelige gerug
   - 3.2 Skriftelike klag
   - 3.3 Skriftelike verslag
   - 3.4 Aanmelding
4. Samestelling en aanwysing van ’n kerklike tugliggaam
   - 4.1 Kerkraadstugliggaam
   - 4.2 Ringstugliggaam
   - 4.3 Verdere bepalings oor aanwysing van ondersoek- en tugliggame
5. Stuiting in ampsdiens
6. Bepaling van die meriete vir `n kerklike tugondersoek
7. Voorbereiding vir `n ondersoek
   - 7.1 Opskrifstelling van bewerings
   - 7.2 Kennisgewing van die kerklike tugondersoek en besorging van die bewerings aan die aangeklaagde
8. Vereistes en prosedure vir die tugliggaam
9. Vereistes en prosedure vir `n ondersoekvergadering
   - 9.1 Teenwoordigheid in die ondersoekvergadering
   - 9.2 Aanvang en prosedurele reëlings vir die ondersoekvergadering
   - 9.3 Verloop en aard van die ondersoekvergadering
   - 9.4 Getuies
10. Bevinding en besluite van die tugliggaam
    - 10.1 Bevinding
    - 10.2 Dissiplinêre maatreëls
    - 10.3 Kennisgewing van die bevinding en dissiplinêre maatreëls
11. Reëlings rondom ’n appèl
12. Kostes verbonde aan kerklike ondersoeke
13. Reëlings met betrekking tot diensbeëindiging

1. Vertrekpunte van kerklike tug – Matteus 18

Wanneer van Reglement 22 gebruik gemaak word, moet dit geskied binne die konteks van *Kerkorde* Artikel 1 en 2 se ”gegrond op die Bybel” wat impliseer dat die inhoud en gees van die Bybel bepalend is vir hoe die letter van die

Kerkorde geïnterpreteer word. Dat die Woord van God se voorskrifte bepalend moet wees vir hoe die tug hanteer moet word, word eksplisiet aangedui in Artikel 59: *"Kerklike opsig word gehou en kerklike tug en dissipline uitgeoefen… volgens voorskrifte van die Woord van God; die belydenisskrifte; die Kerkorde en ander bepalings van die kerk; die diensooreenkoms"*. Hierdie volgorde beteken dat daar ’n bepaalde rangorde is in wat in ag geneem moet word.

Reglement 22 mag nooit so vertolk word of gebruik word dat dit die aard van die kerklike opsig en tug misken nie. Artikel 60 bepaal: *"Die kerklike opsig en tug dra ’n geestelike karakter en pas by die kerk as ’n geloofs- en liefdesgemeenskap. Opsig en tug word dus op ’n kerklike wyse en met geestelike middele uitgeoefen. Amptelike kerklike opsig en tug is pastoraal-kerkregtelik van aard en moet uit ’n Bybelse en geestelike oogpunt billik en regverdig toegepas word*." ’n Kerklike tugondersoek hou rekening met die beginsels van natuurlike geregtigheid naamlik voldoende kennisgewing, billike verhoor en geen vooroordeel, asook die *audi alteram partem* reël (die reg om gehoor te word).

Verder geskied die toepassing van Reglement 22 teen die agtergrond dat lidmate by die aflegging van belydenis van geloof, kerkraadslede by bevestiging en gelegitimeerdes by legitimasie, ordening/bevestiging en kontraktuele diensaanvaarding hulle eksplisiet onderwerp aan die kerklike opsig en tug. Daarmee lê hulle saam met ander lidmate en ander ampsdraers ’n eed af om hulle verantwoordbaar te hou aan die Woord, die belydenisskrifte en Bybelse waardes wat gepas is vir lidmate en ampsdraers en versoek hulle die geloofsgemeenskap om hulle daaraan te hou en te vermaan en te tug wanneer hulle leer en lewe in stryd is daarmee in so ’n mate dat dit hulle getuienis, geloofwaardigheid en die heil van die liggaam van Christus tot nadeel strek.

2. Tugondersoek

2.1 Bevoegdheid om ‘n kerklike ondersoek te doen word soos volg gevestig:

2.1.1 Kerklike ondersoeke word hanteer deur ’n bevoegde kerkvergadering of verkieslik die gevolmagtigde tugliggaam van die betrokke kerkvergadering. Ondersoeke na beweerde optrede (aksie of versuim), uitsprake of oortredings wat as tugwaardige sondes geklassifiseer kan word, word deur ’n gevolmagtigde tugliggaam met afhandelingsbevoegdheid van die bepaalde kerkvergadering hanteer.

2.1.2 ’n Kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van ’n lidmaat van die gemeente (anders as ampsdraers, emeriti en gelegitimeerdes) geskied deur die kerkraad of sy gevolmagtigde tugliggaam.

2.1.3 ’n Kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van ’n ouderling of diaken geskied deur die ring of sy gevolmagtigde tugliggaam.

2.1.4 ŉ Kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van ’n gelegitimeerde met ampsbevoegdheid (byvoorbeeld: predikant, emeritus, proponent, standplaas- of diensleraar), geskied deur die gevolmagtigde tugliggaam van die ring onder wie die lidmaatskap van die persoon ressorteer. Alhoewel die kerkraad of kerkverband die primêre werkgewer van die gelegitimeerdes is, is die voortgaande diensverbintenis afhanklik van die opsig en tug wat die ring uitoefen ten opsigte van ampsbevoegdheid.

3. Aanleiding tot ’n kerklike tugondersoek

3.1 'n Kerklike tugondersoek vind plaas na aanleiding van ’n:

3.1.1 Nadelige gerug

ŉ Nadelige gerug is ŉ gerug (byvoorbeeld mondelings, sosiale media, of elektronies soos e-pos) wat versprei word oor ŉ lidmaat, ampsdraer of gelegitimeerde.

3.1.2 Skriftelike klag/bewering

’n Klag (teen ’n lidmaat, ampsdraer of gelegitimeerde) kan skriftelik voor ’n bevoegde kerkvergadering gebring word. So ’n skriftelike klag/bewering moet die volgende elemente bevat: aard (beskrywing), tyd/periode en plek van die beweerde oortreding. Indien die klag dit nie bevat nie, moet hierdie elemente bygevoeg word indien enigsins moontlik.

3.1.3 Amptelike verslag

ŉ Amptelike verslag is ’n skrywe van ’n ander kerklike vergadering (byvoorbeeld kerkraad) wat ’n saak teen ’n lidmaat of ampsdraer of ’n gelegitimeerde vir kerkordelike hantering by die kerkraad/ring aanhangig maak.

3.1.4 Aanmelding

Enige lidmaat of ampsdraer wat oordeel dat hy/sy verdink kan word van ’n oortreding wat hom/haar in terme van Artikel 61 van die Kerkorde impliseer en besorg is oor die moontlike impak daarvan op die gemeente en sy/haar geloofwaardigheid en getuienis, kan die betrokke kerkvergadering nader om die aangeleentheid kerkordelik te hanteer.

3.2 Enige skriftelike klag/bewering, nadelige gerug, skriftelike verslag of aanmelding word deur ’n kerkvergadering of sy gevolmagtigde (bv. ringskommissie) in ontvangs geneem en sonder enige beoordeling en/of hantering na die aangewese gevolmagtigde tugliggaam, verwys vir hantering.

4. Samestelling en aanwysing van ’n kerklike tugliggaam

Die verantwoordelike kerkvergadering (kerkraad of ring) wys ‘n gevolmagtigde tugliggaam met volle afhandelingsbevoegdheid aan op die volgende wyse:

4.1 Kerkraadstugliggaam

4.1.1 Die gevolmagtigde tugliggaam van die kerkraad bestaan uit ten minste drie lede. Hierdie tugliggaam word saamgestel uit minstens twee ouderlinge van die gemeente soos deur die kerkraad aangewys, en minstens een predikant/ouderling van ’n ander ringsgemeente soos deur die ringskommissie aangewys. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer ’n vrou is, moet daar minstens een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate van binne of buite die gemeente kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.1.2 ’n Kerkraad of sy gevolmagtigde (bv. die dagbestuur) kan met opgaaf van redes ook versoek dat ’n tugliggaam van ’n ander kerkraad of van die ring die kerklike tugondersoek behartig.

4.2 Ringstugliggaam

4.2.1 Die gevolmagtigde tugliggaam van die ring bestaan uit ’n minimum van vyf lede, waarvan drie lede deur die ring of sy gevolmagtigde aangewys word en minstens twee lede deur die sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) aangewys word. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer ’n vrou is, moet daar minstens een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate van binne of buite die ring kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.2.2 Die ring of sy gevolmagtigde (byvoorbeeld ringskommissie) kan met opgaaf van redes die sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) versoek om ’n tugliggaam van `n ander ring of ’n ander onafhanklike tugliggaam aan te wys om die tugondersoek namens daardie betrokke ring doen.

4.3 Verdere bepalings oor aanwysing van tugliggame

4.3.1 Enige tugliggaam wat aangewys is moet eers deur die bepaalde kerkvergadering of sy gevolmagtigde (byvoorbeeld ringskommissie) met volmag goedgekeur word voordat die tugondersoek verder gevoer word.

4.3.2 Indien ’n situasie ontstaan waartydens óf die tugliggaam óf die aangeklaagde oordeel dat ’n regverdige en billike tugondersoek nie kan plaasvind met die huidige samestelling van die tugliggaam nie, het beide die reg om, met opgaaf van rede(s), by die betrokke kerkvergadering (kerkraad of ring) of sy gevolmagtigde aansoek te doen dat ’n ander tugliggaam saamgestel word om die tugondersoek te behartig.

4.3.3 Die volgende word beskou as botsing van belange en is geldige redes waarom ’n persoon nie op ’n tugliggaam kan dien nie:

4.3.3.1 waar daar familiebande in die eerste of tweede graad is;

4.3.3.2 waar finansiële voordeel of persoonlike belang ter sprake is;

4.3.3.3 waar 'n bewys by 'n persoon bestaan dat hy/sy nie 'n objektiewe (saaklike) besluit kan neem nie;

4.3.3.4 dat werknemers nie oor hul eie werk kan toesig hou/besluite neem nie.

4.3.4 Kerkraad: In geval van geldige redes word die ring of sy gevolmagtigde deur 'n kerkraad of sy gevolmagtigde, versoek om 'n ander tugliggaam aan te wys om as gevolmagtigde van die betrokke kerkraad die tugondersoek te doen.

4.3.5 Ring: In geval van geldige redes word die sinode of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander tugliggaam aan te wys om as gevolmagtigde van die betrokke ring die tugondersoek te doen.

4.3.6 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde het in oorleg met die tugliggaam finale besluitnemingsbevoegdheid oor sy samestelling.

4.3.7 Indien 'n gevolmagtigde tugliggaam van `n kerkvergadering, benewens 'n situasie soos in punt 4.3.2, nie die kerklike tugondersoek kan hanteer nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde, by hoë uitsondering en met opgaaf van redes, die betrokke sinode of sy gevolmagtigde (sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde/aktuarius), versoek om 'n tugliggaam saam te stel om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Indien die sinode of sy gevolmagtigde oordeel dat die versoek meriete dra, wys die sinodale regskommissie, kerkorde kommissie of taakspan of sy gevolmagtigde minstens drie persone aan om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde wys hierdie persone aan as sy gevolmagtigde tugliggaam. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer 'n vrou is, moet daar een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.3.8 Indien die betrokke sinode of sy gevolmagtigde sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) in die geval van 4.3.6 hierbo, oordeel dat 'n geskikte tugliggaam nie uit lede van die betrokke sinode saamgestel kan word nie, kan die sinode of sy gevolmagtigde, by hoë uitsondering en met opgaaf van redes 'n ander sinode of sy gevolmagtigde sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) versoek om 'n tugliggaam saam te stel om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Indien die ander sinode of sy gevolmagtigde oordeel dat die versoek meriete dra, wys die sinodale regskommissie, kerkorde kommissie of taakspan of sy gevolmagtigde minstens drie persone aan om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde wys hierdie persone aan as sy gevolmagtigde tugliggaam. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of

koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer ’n vrou is, moet daar een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.4 Aanvanklike hantering van ‘n klag
Nadat die tugliggaam gekonstitueer het en die tugliggaam die klag in ontvangs geneem het, word die aangeklaagde oor die volgende ingelig:
dat ’n klag ontvang is;
dat die ontvanklikheid daarvan ondersoek word;
dat hy/sy ingelig gehou sal word;
dat die klag bedien sal word indien nodig.

5. Stuiting in ampsdiens

5.1 By ’n beweerde oortreding in leer en/of lewe *(onder meer owerspel, onsedelikheid, seksuele teistering, molestering, pornografie, egskeiding, moord, aanranding, meineed, diefstal, bedrog, rassisme, haatspraak, laster, leerdwaling en skeurmakery – sien ook artikel 61)* deur ’n gelegitimeerde en ampsdraer, mag die tugliggaam, na ontvangs van die klag, nadelige gerug of verslag, die aangeklaagde tydelik stuit om enige ampsdiens te verrig.

5.2 Die tugliggaam moet die aangeklaagde vooraf skriftelik kennis gee van die voorgenome stuiting. Hierdie kennisgewing moet ’n kort en saaklike uiteensetting bevat van die beweerde oortreding ten opsigte van leer en/of lewe en die aangeklaagde inlig dat skriftelike vertoë binne drie dae gerig mag word voordat ’n besluit tot stuiting gefinaliseer word.

5.3 Hierdie stuiting geskied met kennisgewing aan die aangeklaagde en die kerkvergadering/instansie in wie se diens die persoon staan.

5.4 Stuiting behels die opskorting van ampspligte. Stuiting is nie ’n tug- en/of dissiplinêre handeling of maatreël nie, maar dien slegs om al die betrokkenes te beskerm en ’n vry en regverdige tugondersoek moontlik te maak. Dit geld in die geval waar die beweerde oortreding in leer en/of lewe van so aard en omvang is dat dit ŉ negatiewe impak op die uitvoering van die aangeklaagde se ampspligte kan hê.

5.5 Stuiting kan hoogstens drie maande duur waarna die gevolmagtigde ringstugliggaam dit moet ophef of die voortsetting daarvan by die ring of sy gevolmagtigde (bv. ringskommissie) moet motiveer met die opgaaf van redes.

5.6 Volle lewensonderhoud word tydens stuiting betaal.

6. Bepaling van die meriete vir ’n ondersoek

6.1 Voordat die gevolmagtigde tugliggaam besluit om die aangeleentheid formeel te hanteer oordeel die tugliggaam na aanleiding van die beskikbare dokumentasie

wat ontvang is of daar genoegsame inligting is om te oordeel oor die meriete van die ondersoek.

6.1.1 Indien die tugliggaam oordeel dat daar nie genoegsame inligting beskikbaar is nie, kan die tugliggaam besluit om nog relevante dokumente aan te vra of verhelderende gesprekke te voer met die aanbringer van die klag/nadelige gerug wat groter duidelikheid kan verskaf.

6.2 Die aard van hierdie vasstelling word aan die diskresie van die tugliggaam oorgelaat en moet so gedoen word dat ‘n moontlike tugondersoek nie daardeur benadeel word nie.

6.3 Op grond van inligting tot beskikking van die tugliggaam, kan die tugliggaam besluit om die bewerings op een van die volgende wyses te hanteer:

6.3.1 dat dit nie ontvanklik is nie en van die hand gewys word;

6.3.2 herderlike sorg;

6.3.3 versoeningsaksie;

6.3.4 kerklike mediasie.

6.4 Indien enige wyse van hantering (anders as `n formele ondersoek) nie suksesvol is nie of na die oordeel van die tugliggaam nie gepas is nie, word ’n formele kerklike tugondersoek gedoen.

6.5 Indien besluit word om nie ’n formele kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van die aangeklaagde te doen nie, moet die aanbringer van die klag of die nadelige gerug of verslag, die aangeklaagde, asook die betrokke kerkvergadering skriftelik daarvan in kennis gestel word, met opgaaf van redes.

6.6 ’n Klag, nadelige gerug, skriftelike verslag of aanmelding wat ontvang is, word nadat besluit is om ‘n kerklike tugondersoek te doen, die besit van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam en kan nie sonder toestemming van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam teruggetrek word nie.

6.7 Indien ’n lidmaat of ampsdraer voor die aanvang van of tydens ’n tugondersoek bedank, voltooi die tugliggaam die tugondersoek asof die persoon steeds ‘n lidmaat en/of in die amp is, en gee kennis van die bevinding en gepaardgaande maatreëls aan die belanghebbendes, die betrokke kerkvergaderings soos bv. die betrokke kerkraad en ring, asook die Algemene Taakspan Predikantesake.

6.8 Aan die hand van Artikel 61 moet ondermeer die volgende oortredings as tugwaardige sondes ondersoek word: owerspel, onsedelikheid, seksuele teistering, molestering, pornografie, egskeiding, moord, aanranding, meineed,

diefstal, bedrog, rassisme, haatspraak, laster, leerdwaling, skeurmakery asook die oortreding van die gedragskode van predikante.

7. Voorbereiding vir 'n ondersoek

7.1 Opskrifstelling van bewerings

7.1.1 Indien besluit word om die klag, nadelige gerug of verslag te ondersoek, sien die tugliggaam toe dat die bewerings behoorlik op skrif gestel word.

7.1.2 In die geval van 'n klag of nadelige gerug kan die tugliggaam die aanbringer van die klag ken in die formulering van die bewerings.

7.1.3 'n Geformuleerde klag wat kerklik ondersoek word, moet sover moontlik skriftelik die aard, plek en tyd/periode van die beweerde tugwaardige sonde vermeld.

7.2 Kennisgewing van die tugondersoek en besorging van die bewerings aan die betrokke partye.

7.2.1 Indien die tugliggaam besluit om die bewerings te ondersoek, word in die geval van ampsdraers en ander gelegitimeerdes, die aangeklaagde en die kerkraad waar hy/sy lidmaat is, onmiddellik skriftelik in kennis gestel dat klagtes ontvang is wat ondersoek gaan word. Hierdie kennisgewing bevat ook die algemene aard van die bewerings, dat 'n datum van die formele tugondersoek so gou moontlik vasgestel sal word en dat die geformuleerde bewerings ingevolge 7.2.2 aan die aangeklaagde besorg sal word.

7.2.2 Die formele skriftelike kennisgewing van die geformuleerde bewerings moet ten minste sewe dae vóór die aanvang van die tugondersoek skriftelik aan die aangeklaagde besorg word. Hierdie kennisgewing moet onder andere die volgende bevat:

7.2.2.1 die samestelling van die tugliggaam en 'n versoek dat die aangeklaagde daarop reageer aan die hand van 4.3.3 van hierdie reglement.

7.2.2.2 die tyd en die plek waar die tugondersoek sal plaasvind.

7.2.2.3 'n herinnering aan die aangeklaagde se regte in terme van die *Kerkorde* en hierdie reglement soos:

7.2.2.3.1 die reg om deur `n NG Kerklidmaat ondersteun te word.

7.2.2.3.2 die reg om getuies te roep (of skriftelike bewyse aan te bied) om die bewerings te weerlê.

7.2.2.3.3 en sy plig om vooraf die tugliggaam in te lig oor sy getuies.

7.2.3 Die kerkraad/werkgewer van die aangeklaagde word terselfdertyd in kennis gestel van die kerklike tugondersoek en datum daarvan.

8. Vereistes en prosedure vir die tugliggaam

8.1 Die tugliggaam maak erns met voorskrifte van Artikel 59.2 van die *Kerkorde* te wete, die eer van God, heil van die kerk en die behoud van die sondaar.

8.2 Die tugliggaam moet so ver moontlik binne veertien dae na ontvangs van die klagte met die proses van die ondersoek begin en dit so ver moontlik binne redelike tyd na die aanvang van die tugondersoek afhandel.

8.3 Enige lid wat in ’n kerklike tugliggaam dien en aan ’n tugondersoek deelneem, behou sittingsreg in die tugliggaam tot die tugondersoek voltooi is. Indien iemand weens onvoorsiene omstandighede nie kan voortgaan in die tugliggaam nie, gaan die tugliggaam voort met sy werksaamhede met dien verstande dat die tugliggaam nie minder as drie lede kan wees nie, ongeag wie onttrek.

Die lede van ’n tugliggaam wat tot ’n bevinding kom en oor maatreëls besluit moet almal vir die volle duur van die kerklike ondersoek teenwoordig wees.

9. Vereistes en prosedure vir die vergadering van die tugondersoek

9.1 ’n Kerklike tugondersoek geskied met die oog op die vasstelling- en billike beoordeling van die feite en die soeke na die waarheid. Dit is nie `n regsgeding of juridiese aangeleentheid tussen twee partye, die klaer en aangeklaagde, die eiser en verweerder nie. Al die betrokkenes moet verstaan dat hulle betrokke is in ’n kerklike tugondersoek wat ten doel het om die beste belang van alle partye te dien – en dat hulle hulle vir hierdie doel onderwerp aan die proses/ondersoek. Die sogenaamde “klaer” is dus nie `n “party” in die kerklike tugondersoek nie, maar bloot ‘n besorgde lid van die liggaam wat aanleiding gegee het tot die ondersoek. Die klaer is nie die "aanklaer" in die kerklike tugondersoek nie, maar kan as getuie optree. Die tugliggaam tree nie op as "regter" of "jurie" nie, maar as ’n besorgde lid van die liggaam van Christus wat soek na weë en middele vir hoe daar gehandel kan word om die eer van God, die welwese van die liggaam van Christus, asook die behoud van die sondaar ten beste te dien. As geloofsgemeenskap is onder andere die volgende waardes van belang in ’n kerklike ondersoek: versoening, berou, vergifnis, genesing, herstelde verhoudings, geloofwaardigheid van getuienis en die evangelie, integriteit van die amp, pastorale sensitiwiteit en die welwese van gemeentes/gelowiges.

9.2 <u>Teenwoordigheid in die ondersoekvergadering</u>

9.2.1 Die ondersoekvergadering is 'n geslote vergadering waar vertroulikheid in alle opsigte geld.

9.2.2 By die aanvang van die vergadering is die volgende persone teenwoordig: lede van die tugliggaam, die aangeklaagde en die persoon wat hom/haar ondersteun en die aanbringer van die bewering(s), indien enige.

9.2.3 Getuies word individueel in die vergadering toegelaat en verlaat die vergadering nadat die getuienis en ondervraging afgehandel is.

9.2.4 Getuies kan ook digitaal tot die vergadering toegelaat word onderworpe aan vertroulikheid reëlings.

9.2.5 Die betrokkenes is nie geregtig op iemand wat namens hulle optree nie, maar kan ondersteun word deur enige NG Kerklidmaat.

9.3 Aanvang en prosedurele reëlings vir die ondersoekvergadering

9.3.1 Die vergadering word met Skriflesing en gebed begin.

9.3.2 Die doel en die wese van die tug word verduidelik aan die hand van die vertrekpunte (sien ook 9.1) asook die prosedurele verloop van die tugproses soos bepaal in hierdie reglement.

9.3.3 Die vergadering kom ooreen op die waardes waarvolgens kerklike vergaderings geskied. Waardes soos:
9.3.3.1 in biddende afhanklikheid van God die Vader;
9.3.3.2 in erkenning van Jesus Christus as die hoof van die kerk;
9.3.3.3 onder leiding van die Heilige Gees; en
9.3.3.4 aan die hand van die Bybel, die belydenisskrifte en die *Kerkorde*
9.3.3.5 respek, deernis, vertroue, waarheid, eerlikheid, nederigheid, leerbaarheid en deursigtigheid.

9.3.4 Die voorsitter van die tugliggaam neem leiding om toe te sien dat die vergadering ordelik en kerkordelik korrek verloop. Die voorsitter tree nie as 'n voorsittende beampte op wat oor enige mag beskik is om as sodanig 'n finale beslissing in eie reg te maak nie. Alle besluite en bevindings word deur die volle tugliggaam geneem.

9.3.5 Die rol van die persoon wat moontlik die aangeklaagde ondersteun word verduidelik. Hierdie persoon kan die aangeklaagde moreel ondersteun en met advies bedien, maar mag net by uitsondering, met vergunning van die tugliggaam die vergadering toespreek.

9.3.6 `n Klankopname van die vergadering kan slegs deur die tugliggaam en met die nodige instemming van die betrokkenes gemaak word. Die klankopname is ter wille van die skribaat en bly die eiendom van die tugliggaam wat die toegang daartoe reguleer. Die tugliggaam kan bepaalde voorwaardes in die verband stel.

9.4 Verloop en aard van die ondersoekvergadering

9.4.1 Die bewerings teen die aangeklaagde word aan hom/haar voorgehou waarna hy/sy geleentheid kry om daarop te reageer.

9.4.2 Indien die aangeklaagde skuld erken, vra die tugliggaam verdere inligting en feite om die konteks, die omstandighede en die aard en erns van die oortreding

te bepaal om die tugmaatreëls asook die geloofwaardigheid van die aanvaarding van aanspreeklikheid en egtheid van berou te bepaal. Dit geskied met die oog op verswaring of versagting.

9.4.3 Indien die aangeklaagde skuld ontken word die tugondersoek verder geneem.

9.4.4 Die aangeklaagde en die aanbringer van die bewerings kry geleentheid om hulle saak te stel en getuies ter ondersteuning te roep. Die tugliggaam kan ook getuies roep om meer lig op die saak te werp.

9.4.5 Tydens die ondersoek kry almal in die vergadering ruim geleentheid om vrae oor en weer aan die betrokkenes en alle getuies te vra. Die *audi alteram partem-beginsel* moet ten alle tye nagekom word.

9.4.6 Die ondersoek van beweringe vind deurentyd plaas in die teenwoordigheid van die aanbringer van die bewerings (indien enige) as primêre getuie sowel as die aangeklaagde.

9.4.7 Versagtende en verswarende omstandighede vorm deurlopend deel van die totale tugondersoek.

9.4.8. Indien enige van die betrokkenes weier om tydens die kerklike tugondersoek te verskyn of die voortgang van die kerklike tugondersoek verhinder, kan die tugliggaam met opgaaf van rede(s) die tugondersoek in afwesigheid van die bepaalde betrokkene(s) voortsit en afhandel.

9.5 <u>Getuies</u>.

9.5.1 Die aanbringer van die bewerings, sowel as die aangeklaagde het die reg om getuies op te roep vir die ondersoek. Die betrokke tugliggaam kan self ook getuies oproep en getuienis aanbied om tot ’n behoorlike bevinding te kom. Die betrokkenes self kan in die loop van die saak verdere getuienis aanbied om lig op die saak te werp.

9.5.2 Enige persoon in die ondersoekvergadering kan enige van die getuies ondervra. Getuies moet voldoende geleentheid kry om hulle saak te stel en daar moet altyd voldoen word aan die *audi alteram partem*-reël.

9.5.3 Persone wat as getuies optree is nooit tegelykertyd in die vergadering nie. Elke getuie verlaat die vergadering nadat getuienis gelewer is.

9.5.4 Skriftelike getuienisse van enige van die partye kan in die vorm van beëdigde verklarings aan die ondersoekvergadering voorgelê word. Sodanige getuienis is slegs ontvanklik as dit onderteken is, vergesel word van ’n adres en kontakbesonderhede. Skriftelike getuienis moet aan al die partye beskikbaar gestel word, met genoegsame tyd om daarop voor te berei.

9.5.5 Billikheid vereis dat die name van al die getuies wat ter vergadering sal verskyn aan al die betrokkenes bekend gemaak sal word.

9.5.6 Die tugliggaam behoort alle betrokkenes te maan om op geen manier enige onbehoorlike invloed op die proses uit te oefen nie.

10. Bevinding en besluite van die tugliggaam

10.1 <u>Bevinding</u>

10.1.1 Ná die aanhoor van die betrokkenes en die getuies, kom die gevolmagtigde tugliggaam tot ’n bevinding wat op skrif gestel word. In geval van ’n skuldigbevinding vorm getuienis ter versagting of verswaring deel van die totale kerklike tugondersoek.

10.1.2 Die bevinding oor skuld of onskuld deur ’n gevolmagtigde tugliggaam, gaan met opgaaf van redes gepaard.

10.2 <u>Tugmaatreëls</u>

Tugmaatreëls is gerig op die eer van God, die heil (welwese) van die gemeente/kerk en die behoud van die sondaar. Daar moet 'n balans gevind word tussen die drie. Tugmaatreëls is nie strafmaatreëls nie.

10.2.1 Die tugliggaam neem `n besluit oor gepaste tugmaatreëls met opgaaf van redes.

10.2.2 By hierdie besluit word die tugliggaam gelei deur *Kerkorde* Artikel 64. Die

onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur tugliggame opgelê word.

Artikel 64

Tug- en dissiplinêre maatreëls

64.1 Die onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur tugliggame toegepas word:

64.2 Lidmate

64.2.1 ’n vermaning in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die tugliggaam met die oog op berou en bekering;

64.2.2 geestelike begeleiding en herderlike sorg en die moontlikheid van die weerhouding van lidmaatregte met die oog op berou en bekering;

64.2.3 afsnyding van die gemeente deur die gebruik van die betrokke formulier.

64.3 **Ouderlinge en diakens**

64.3.1 ’n vermaning in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die tugliggaam;

64.3.2 skorsing met of sonder opskorting van lidmaatregte totdat daar bewys van grondige berou is;

64.3.3 opheffing van ampsbevoegdheid.

64.4 **Gelegitimeerdes**

64.4.1 ’n vermaning ter vergadering van die tugliggaam,

64.4.2 ’n skriftelike waarskuwing deur die tugliggaam met verslag aan die werkgewer;

64.4.3 opskorting van legitimasie vir ’n vasgestelde tydperk met een of meer van die volgende maatreëls:

64.4.3.1 gedeeltelike of volle weerhouding van lewensonderhoud en toelaes deur die werkgewer. (Uitgawes wat direk met die nakoming van pligte te doen het kan weerhou word.)

64.4.3.2 Indien die tugliggaam nie oortuig is van die egtheid van die berou nie, kan hierdie opskorting van legitimasie verleng word.

64.4.4 Verlies van legitimasie waarna die kerkraad verplig is om uitvoering gee aan Artikel 12.

64.4.4.1 Hierdie verlies van legitimasie kan vir ’n vasgestelde tydperk of permanent wees.

64.4.4.1.1 In die geval van die tydelike verlies van bevoegdheid is die betrokkene weer beroepbaar na die verstryking van die vasgestelde tydperk.

64.4.4.1.2 In die geval van permanente verlies van bevoegdheid word die akte van legitimasie nietig verklaar.

64.4.4.2. Kennisgewings word in beide gevalle aan die Algemene Taakspan Predikantesake gegee.

10.3 <u>Kennisgewing van die bevinding en tugmaatreëls</u>

10.3.1 Die tugliggaam moet binne 10 dae nadat tot ‘n bevinding gekom is en op tugmaatreëls besluit is, die volgende betrokkenes skriftelik in kennis stel:

die aangeklaagde;

die aanbringer van die beweringe;

die betrokke kerkvergadering/werkgewer.

10.3.2 Die tugliggaam het die diskresie om te besluit oor hoe die bevinding en tugmaatreëls aan die aangeklaagde en die gemeente oorgedra word.

10.3.3 Die tugliggaam gee onverwyld kennis van die bevinding aan die Algemene Taakspan Predikantesake. In geval van appèl moet die appèlliggaam die uitslag van die appèl aan die ATP stuur.

10.3.4 Die Algemene Taakspan Predikantesake word onverwyld deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde in kennis gestel wanneer ’n tugmaatreël opgehef word of ’n verdere tugmaatreël toegepas word rakende ’n gelegitimeerde.

10.3.5 Die tugliggaam bly dormant voortbestaan totdat die tydperk vir appèl verstryk het of die appèl afgehandel is, waarna dit ontbind. Die tugliggaam kan weer in die lewe geroep word indien dit genoodsaak word.

11. Reëlings rondom ’n appèl

11.1 Wanneer ’n lidmaat (of kerkvergadering) appèl aanteken teen die bevinding en/of dissiplinêre maatreëls van ’n meerdere kerkvergadering of sy gevolmagtigde, moet dit ingevolge die bepalings van Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Beswaarskrif (gravamen) en Prosedurele Beswaar gedoen word.

11.2 In gevalle van verlies van legitimasie tree dit eers in werking wanneer die tydperk vir appèl soos gereël deur Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Beswaarskrif (gravamen) en Prosedurele beswaar geëindig het. Hierdie appèl kan slegs aangeteken word deur die gelegitimeerde wie se legitimasie in gedrang is. Die betrokke ampsdraer word gestuit tot die tydperk vir appèl verstryk het. In gevalle waar wel appèl aangeteken word, word die betrokke ampsdraer verder gestuit tot by die afhandeling van die appèl.

11.3 Indien die appèl nie gehandhaaf word nie, tree die verlies van legitimasie onmiddellik in werking.

11.4 Volle lewensonderhoud word nie tydens stuiting opgeskort nie.

12. Kostes verbonde aan kerklike ondersoeke

12.1 Die koste van ’n ondersoek, wat koste vir duplisering van dokumente, reis- en vergaderkoste en ander uitgawes insluit, word deur die betrokke kerkvergadering gedra. Die sinode dra die koste van die sinodale lede wat op ’n gevolmagtigde tugliggaam aangewys is.

12.2 Alle koste wat deur die betrokkenes self aangegaan is om óf die beskuldiging te maak óf te weerlê, sowel as die koste van hulle getuies word deur die betrokkenes gedra.

REGLEMENT 23

REGLEMENT VIR HERSIENING (REVISIE), APPÈL, BESWAARSKRIF (GRAVAMEN) EN PROSEDURELE BESWAAR

1. HERSIENING (REVISIE), APPÈL, BESWAARSKRIF (GRAVAMEN), PROSEDURELE BESWAAR

Doel en voorskrifte

1.1. Appèl, gravamen, revisie en prosedurele besware word uitgeoefen

1.1.1. tot eer van God;

1.1.2. tot heil van die kerk of gemeente;

1.1.3. tot behoud van die sondaar;

1.2. volgens die voorskrifte van

1.2.1. die Woord van God;

1.2.2. die belydenisskrifte; en

1.2.3. die *Kerkorde*, reglemente en ander bepalinge van die kerk.

2. HERSIENING (REVISIE), APPÈL (KERKRAAD, RING, SINODE), LEERSTELLIGE BESWAAR (GRAVAMEN), PROSEDURELE BESWAAR

2.1. Besluite van kerklike vergaderings is bindend, maar dit kan herroep, gewysig of vervang word by wyse van hersiening (revisie), leerstellige beswaar (gravamen) of appèl (in die geval van kerkraad, ring, sinode). In die geval van die Algemene Sinode geskied dit deur middel van ’n prosedurele beswaar.

2.1.1 Hersiening (revisie) behels die hersiening van ’n bestaande besluit, tydens dieselfde of ’n volgende vergadering op versoek van ’n lid van die vergadering.

2.1.2 ’n Leerstellige beswaar (gravamen) is ’n ernstige beswaar teen ’n besluit wat die Algemene Sinode geneem het oor leerstellige aangeleenthede en word gebruik om ’n ernstige beroep hieroor op die Algemene Sinode te doen.

2.1.3. Appèl behels ’n beroep op ’n meerdere vergadering wanneer ’n lidmaat en/of kerkvergadering ’n ernstige beswaar het oor ’n kerkvergadering se besluit.

2.1.4 ’n Prosedurele beswaar is ’n beswaar in terme van ’n kerkordelike prosedurele ongerymdheid tydens ’n vergadering van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

2.2. HERSIENING (REVISIE) VAN BESLUITE

2.2.1 Prosedure en hantering van hersiening (revisie)

2.2.1.1 Besluite wat geneem is, mag alleen na vooraf kennisgewing deur ’n lid van die vergadering en met die toestemming van die vergadering, in hersiening (revisie) geneem word. Kennisgewing geskied óf tydens die vergadering waar die besluit(e) geneem is, óf in die agenda vir die volgende vergadering. (Sien Reglement van Orde)

2.2.1.2 Hersiening (revisie) kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat in die bespreking van die saak waaroor dit gaan, aan sekere aspekte daarvan glad nie, of nie voldoende aandag gegee is nie en/of daar later inligting na vore gekom het, en/of omstandighede sodanig verander het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.

2.2.1.3 Die aansoek om hersiening (revisie) word op skrif gestel, aan die vergadering voorgelê en die vergadering beslis met meerderheidstem of die hersiening (revisie) toegestaan word. Indien toegestaan, is die saak weer oop vir bespreking. Die aansoek om hersiening (revisie) moet duidelik aandui watter besluite van die vergadering ter sprake is, en hoe die besluite moontlik gewysig kan word.

2.2.1.4 Tydens die behandeling van die aansoek om hersiening (revisie) kan ’n nuwe voorstel of amendement(e) opnuut ingedien word. Die vergadering kan tot ’n gewysigde of ander besluit kom, of die vorige besluit kan gehandhaaf of herroep word.

2.2.1.5 Indien die hersieningsvoorstel (revisie) goedgekeur is, vervang dit die vorige besluit(e).

2.2.2. Besluite tydens die vergadering:

2.2.2.1 Wanneer kennis van hersiening (revisie) met betrekking tot besluite van dieselfde vergadering gegee word, word die redes verstrek waarom hersiening (revisie) aangevra word, maar ’n beredenering van die saak waaroor die besluit handel, word nie toegelaat nie.

2.2.2.2 Nadat kennis van hersiening (revisie) gegee is, besluit die vergadering of hersiening (revisie) toegestaan word.

2.2.2.3 Indien hersiening (revisie) toegestaan word, word die besluit tydens die vergadering in behandeling geneem op ’n tydstip soos deur die voorsitter gereël.

2.2.3 Besluite van die verlede:

2.2.3.1 Kerkraadsvergaderings:

2.2.3.1.1 Wanneer kennis van hersiening (revisie) gegee word, word die redes verstrek waarom hersiening (revisie) aangevra word, maar ’n beredenering van die saak waaroor die besluite handel, word nie toegelaat nie.

2.2.3.1.2 Nadat kennis van hersiening (revisie) gegee is, besluit die vergadering of hersiening (revisie) toegestaan word.

2.2.3.1.3 Indien hersiening (revisie) toegestaan word, word die besluit by ’n volgende vergadering in behandeling geneem.

2.2.3.2 Meerdere vergaderings:

2.2.3.2.1 Besluite van meerdere vergaderings word na vooraf skriftelike kennisgewing in behandeling geneem.

2.2.3.2.2 Verslae van kommissies/taakspanne en beskrywingspunte waar nuwe aanbevelings oor vorige besluite gemaak word, word geag genoegsame skriftelike kennisgewing van hersiening (revisie) te wees.

3. LEERSTELLIGE BESWAAR (GRAVAMEN)

3.1 ’n Leerstellige beswaar (gravamen) is ’n ernstige beswaar teen ’n besluit wat die Algemene Sinode geneem het ten opsigte van ’n leerstellige aangeleentheid.

3.2 Alleen ’n kerkvergadering of sy gevolmagtigde kan 'n gravamen (beswaar) by die Algemene Sinode indien.

3.3 'n Gravamen (beswaar) wat sy oorsprong by 'n lidmaat, kerkraad of ring het, word met 'n motivering na die betrokke samestellende sinode of moderamen of diensraad gestuur.

3.4 Die betrokke sinodale vergadering of sy gevolmagtigde neem die gravamen (beswaar) van die lidmaat, kerkraad of ring in behandeling en stuur die gravamen (beswaar) met bykomende kommentaar na die Algemene Sinode.

3.5 Die gravamen (beswaar) moet minstens 'n jaar voor die volgende sitting van die Algemene Sinode by die Algemene Sekretaris ingedien word.

3.6 Die Algemene Taakspan Regte besluit oor die ontvanklikheid van die gravamen (leerstellige beswaar) met verslag aan die moderamen van die Algemene Sinode.

3.7 Indien die gravamen (leerstellige beswaar) ontvanklik is, word dit vir oorweging aan die volgende Algemene Sinode voorgelê.

3.8 Indien die gravamen (leerstellige beswaar) nie ontvanklik is nie, word die betrokke kerkvergadering wat die gravamen ingedien het na verslag aan die ASM skriftelik in kennis gestel van die redes waarom die gravamen (leerstellige beswaar) nie ontvanklik is nie.

3.9 Indien die beswaar (gravamen) ontvanklik is, verwys die ASM of sy gevolmagtigde (dagbestuur van die ASM) dit na ‘n taakspan vir hantering met verslag aan die Algemene Sinode.

3.10 Die taakspan kan die indiener van die gravamen (leerstellige beswaar) vooraf aanhoor met die oog op die hantering van die beswaar.

3.11 Alle gravamina (leerstellige besware) word volledig in die agenda van die Algemene Sinode opgeneem.

3.12 Vir die aanvaarding vir 'n beswaar (gravamen) word 'n tweederdemeerderheid vereis (vergelyk artikel 44.4).

4. APPÈL

4.1 ALGEMENE SAKE

4.1.1 ’n Lidmaat of ’n kerkvergadering wat ’n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die *Kerkorde* teen ’n besluit van ’n kerkraad, ring of sinode (streeksinode) kan appèl by ’n meerdere kerkvergadering teen daardie besluit aanteken.

4.1.2 Kennis van appèl word binne 21 kalenderdae nadat die besluite van die kerkvergadering in werking tree, ingedien.

4.1.3 Die gronde vir appèl word binne 21 kalenderdae na die kennisgewing van appèl ingedien by die skriba van die kerkvergadering by wie daar appèl aangeteken word.

4.1.4 Daar kan nie meer as een keer oor dieselfde saak by dieselfde vergadering appèl aangeteken word nie.

4.1.4.1 In terme van Artikel 65.2 en 65.3 van die *Kerkorde* kan daar oor leerstellige sake en bevoegdheidsaangeleenthede van gelegitimeerdes tot by die Algemene Sinode geappelleer word. Oor ander sake wat met die tug verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

4.1.5 Wanneer ’n appèl ingedien word, besluit die appèlliggaam oor die moontlikheid om die uitvoering van die besluit op te skort. Indien opskorting oorweeg word, verkry die appèlliggaam die mening van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde oor redes waarom die besluit nie opgeskort moet word nie en neem daarna ’n besluit.

4.1.6 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as ’n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.1.6.1 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.1.6.2 As deel van geskilbeslegting kan die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, eers deur die meerdere vergadering of sy gevolmagtigde versoek word om die appellant aan te hoor en die besluit reg te stel. Indien die besluit nie na bevrediging van die appellant gewysig word nie, gaan die appèl voort.

4.2 APPÈL TEEN BESLUITE VAN DIE KERKRAAD

4.2.1 Lidmate van die gemeente wat ’n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die *Kerkorde* teen ’n besluit van die kerkraad, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 4.1.2 en 4.1.3) skriftelik by die ring daarteen appelleer. Die appellant gee daarvan kennis aan die kerkraad.

4.2.2 Die gronde vir appèl wat later daarop volg, word aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

4.2.3 Die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, kan eers besluit om die appellant aan te hoor. Indien die kerkraad of sy gevolmagtigde besluit om eers die appellant aan te hoor, word die ring of sy gevolmagtigde binne 14 kalenderdae na die ontvangs van die kennisgewing van appèl daarvan in kennis gestel. Die ring of sy gevolmagtigde bepaal die tydsraamwerke waarbinne so ’n gesprek of ontmoeting moet plaasvind. Die ring of sy gevolmagtigde kan ’n persoon of persone aanwys om die ontmoeting as waarnemer by te woon.

4.2.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as ’n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.2.4.1 Indien die optrede waarna in 4.2.4 verwys word nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.2.4.2 As deel van die optrede waarna in 4.2.4 verwys word, kan die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, eers deur die meerdere vergadering of sy gevolmagtigde versoek word om die appellant aan te hoor en die besluit reg te stel. Indien die besluit nie na bevrediging van die appellant gewysig word nie, gaan die appèl voort.

4.3. APPÈL TEEN BESLUITE VAN DIE RING OF SY GEVOLMAGTIGDE

4.3.1 Lidmate of ’n kerkraad van ’n ringsgemeente wat ’n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die ring of sy gevolmagtigde, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 4.1.2 en 4.1.3) skriftelik by die sinode daarteen appèl aanteken. Die appellant gee daarvan kennis aan die ring.

4.3.2 Die gronde vir appèl wat later daarop volg, word aan die skriba van die sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

4.3.3 Die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, kan eers besluit om die appellant aan te hoor. Indien die ring of sy gevolmagtigde besluit om eers die appellant aan te hoor, word die sinode of sy gevolmagtigde binne 14 dae na die ontvangs van die kennisgewing van appèl daarvan in kennis gestel. Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal die tydsraamwerke waarbinne so 'n gesprek of ontmoeting moet plaasvind. Die sinode of sy gevolmagtigde kan 'n persoon of persone aanwys om die ontmoeting as waarnemer by te woon.

4.3.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.3.4.1 Indien die optrede waarna in 4.3.4 verwys word nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.3.4.2 As deel van die optrede kan die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, eers deur die meerdere vergadering of sy gevolmagtigde versoek word om die appellant aan te hoor en die besluit reg te stel. Indien die besluit nie na bevrediging van die appellant gewysig word nie, gaan die appèl voort.

4.4. APPÈL TEEN BESLUITE VAN 'N SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

4.4.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring wat 'n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van 'n sinode of sy gevolmagtigde, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 4.1.2 en 4.1.3) skriftelik by die Algemene Sinode daarteen appelleer. Die appellant gee daarvan kennis aan die sinode.

4.4.2 Die gronde vir appèl wat later daarop volg, word aan die Algemene Sekretaris van die Algemene Sinode gestuur.

4.4.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.4.3.1 Indien die optrede waarna in 4.4.3 verwys word nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.4.4 Die sinode wat die besluit geneem het of sy gevolmagtigde, waarteen geappelleer word, kan eers besluit om die appellant aan te hoor. Indien die sinode of sy gevolmagtigde besluit om eers die appellant aan te hoor, word die

Algemene Sinode of sy gevolmagtigde binne 14 kalenderdae na die ontvangs van die kennisgewing van appèl daarvan in kennis gestel. Die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde bepaal die tydsraamwerke waarbinne so 'n gesprek of ontmoeting moet plaasvind. Die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde kan 'n persoon of persone aanwys om die ontmoeting as waarnemer by te woon.

4.4.5 Die beslissing van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam is finaal ten opsigte van daardie aangeleenthede wat tot sy bevoegdheid behoort.

4.5 PROSEDURELE BESWAAR TEEN BESLUITE VAN DIE ALGEMENE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE (ALGEMENE SINODALE MODERAMEN)

4.5.1 'n Sinode (of sy gevolmagtigde) wat op grond van prosedurele ongerymdhede volgens die *Kerkorde* ernstig beswaard is (sien 3.5) oor besluit(e) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde (ASM) kan binne 21 kalenderdae nadat die notule van die vergadering beskikbaar is, skriftelik kennis van 'n beswaar by die Algemene Sekretaris indien. Die Algemene Sekretaris stel die moderatuur in kennis van die beswaar wat ontvang is en stuur dit aan die Algemene Taakspan Regte.

4.5.2 Die beswaargronde met motivering word skriftelik binne 21 kalenderdae ná die kennisgewing van die beswaar aan die Algemene Sekretaris verskaf. Die Algemene Sekretaris stuur die skriftelik gemotiveerde beswaargronde aan die Algemene Taakspan Regte.

4.5.3 By ontvangs van die prosedurele beswaar kan die ATR besluit om die beswaarde(s) te ontmoet ten einde die aangeleentheid te bespreek en tot 'n moontlike vergelyk te kom oor die beswaargronde en die hantering daarvan. Indien daar nie 'n bevredigende ooreenkoms bereik word nie, gaan die formele hantering van die beswaar voort.

4.5.4 By die ontvangs van die beswaar oor prosedurele ongerymdhede wys die Algemene Taakspan Regte 'n onafhanklike tribunaal van minstens drie persone aan om die beswaar te oorweeg. Die tribunaal van minstens drie persone word saamgestel uit regspraktisyns wat NG lidmate is, en ten minste een kerkregkundige wat nie lid was van die betrokke vergadering nie. Daar mag egter nooit meer kerkregkundiges as regspraktisyns in die tribunaal wees nie. Die indiener van die prosedurele beswaar staan in vir die werklike koste (sien 4.6.6 van hierdie reglement) van die lede van die tribunaal.

4.5.5 Die tribunaal oorweeg die skriftelik gemotiveerde beswaargronde nadat die skriftelike kommentaar (repliek) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde verkry is.

4.5.5.1 Die tribunaal oordeel oor die dringendheid van die beswaar. Indien die tribunaal oordeel dat die beswaar sonder nadelige gevolge vir die kerk

kan oorstaan na die volgende vergadering van die Algemene Sinode, stel die tribunaal die persoon wat die prosedurele beswaar ingedien het, asook die ASM, in kennis daarvan en sien die Algemene Sekretaris toe dat die saak op die agenda van die volgende Algemene Sinode geplaas word.

4.5.6 Indien die tribunaal van mening is dat die aangeleentheid dringend hanteer moet word, neem hy dit in behandeling en kom tot ’n bevinding en stel die persoon wat die beswaar ingedien het, asook die ASM, in kennis van die bevinding.

4.5.7 Die bevinding van die tribunaal is finaal.

4.5.8 Maatreëls tot beskikking van die tribunaal:

4.5.8.1 In geval van ernstige prosedurele foute wat die betrokke besluit(e) onwettig maak, word die besluit(e) ter syde gestel.

4.5.8.2 In geval van prosedurele foute wat nie die integriteit van die besluit aantas nie, word die Algemene Sinode gewys op die prosedurele fout wat gemaak is.

4.5.8.3 In die geval van geen wesentlike prosedurele foute nie, word die beswaar van die hand gewys.

4.6. HANTERING VAN APPÈL DEUR KERKVERGADERINGE OF HULLE GEVOLMAGTIGDE APPÈLLIGGAME

4.6.1 Indien ’n kerkvergadering nie self ’n appèl of beswaar aanhoor nie, word ’n appèlliggaam van minstens drie lede deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aangewys om die appèl te hanteer. Die appèlliggaam kan kundige lidmate koöpteer. Die vergadering van die appèlliggaam is ’n geslote vergadering.

4.6.2 ’n Lidmaat of ’n kerkvergadering wat ’n appèlstuk wil indien, moet binne 21 kalenderdae nadat die vergadering se goedgekeurde notule beskikbaar gestel is, of nadat die bevindinge van ’n tug- en/of dissiplinêre ondersoek bekend gemaak is, by die meerdere vergadering daarvan kennis gee. In die geval van ’n kerkraad moet die kennisgewing van appèl binne 21 kalenderdae nadat die besluit geneem is, ingedien word.

4.6.3 Die appellant moet binne 21 kalenderdae nadat daar kennis van appèl gegee is, aan die appèlliggaam ’n skriftelike uiteensetting van die gronde van/redes vir die appèl (ter sake dokumentasie ingesluit) voorsien, anders verval die reg op appèl.

4.6.4 Die skriba van die appèlliggaam voorsien die kerkvergadering, of sy gevolmagtigde teen wie se besluit daar geappelleer word, asook enige ander

partye (bv. klaer of aangeklaagde in die geval van 'n tugsaak) van die gronde van appèl en verkry binne 21 kalenderdae nadat die gronde van/redes vir die appèl ingedien is, die kerkvergadering wat die besluit(e) geneem het, asook enige ander party betrokke, se skriftelike reaksie daarop (ter sake dokumentasie, waaronder alle dokumente, notules, transkripsies, ensovoorts, moet ingesluit word) en besorg dit aan die appèlliggaam.

4.6.5 Die appellant word by die indiening van die appèl in kennis gestel dat, indien die appèl van die hand gewys word, die uiteindelike koste van die saak van die appellant gevorder mag word, indien die betrokke appèlliggaam só besluit. Die appellant moet skriftelike instemming met die reëling betuig. Indien die appellant dit nie doen nie, verval die appèl. Die appellant is geregtig om vooraf 'n aanduiding te kry van die beraamde koste.

4.6.6 Die appèlliggaam vergader binne 21 kalenderdae na die ontvangs van die antwoord van die kerkvergadering wat die besluit geneem het, op die appèl en beslis so spoedig moontlik daaroor.

4.6.7 Die appèlondersoek geskied op grond van die skriftelike uiteensetting van die appellant se gronde vir appèl (met ter sake dokumentasie) en op grond van die skriftelike reaksie van die kerkvergadering op die appellant se gronde vir appèl (met ter sake dokumentasie).

4.6.8 Appèlle met betrekking tot prosedurele foute en tug/dissipline van individue, word in 'n geslote vergadering hanteer. Wanneer die appèl afgehandel is, is die appèl, die gronde vir die appèl, die reaksie van die kerkvergadering, asook die notules van die appèlliggaam ter insae vir enige iemand wat met opgaaf van redes insae sou wou hê. Sulke inligting sal nie sonder baie goeie redes weerhou word nie. Die koste van 'n appèlsaak word beperk tot die billike koste verbonde aan die vergader-, reis-, duplisering- en administratiewe uitgawes.

4.7 MIDDELE TOT BESKIKKING VAN 'N APPÈLLIGGAAM

4.7.1 Na oorweging van 'n appèl kan die appèlliggaam, die appèl op een van die volgende wyses hanteer:

4.7.1.1 die appèl in geheel of gedeeltelik toestaan, of

4.7.1.2 die appèl in geheel of gedeeltelik afwys, of

4.7.1.3 indien die appèl berus op wesenlike onreëlmatighede, stel die appèlliggaam die besluit van die betrokke kerkvergadering tersyde.

4.7.2 Indien die appèlliggaam die appèl in geheel of gedeeltelik toestaan, word die betrokke kerklike vergadering se besluit/uitspraak, waar van toepassing, na die betrokke kerkvergadering of gevolmagtigde ondersoekliggaam terugverwys vir hersiening.

4.7.3 In die geval van ’n ondersoekliggaam, kan die kerkvergadering na wie die saak terugverwys is, ’n nuwe gevolmagtigde ondersoekliggaam aanwys om die saak van nuuts af te ondersoek.

4.8 BESLISSING VAN DIE APPÈLLIGGAAM

4.8.1 Die appèlliggaam kom tot ’n beslissing oor die appèl en notuleer ook die rede(s) daarvoor. Die appellant en die kerkvergadering teen wie se besluit(e) geappelleer is, word skriftelik in kennis gestel van die beslissing en die rede(s) daarvoor.

4.8.2 Indien die appèl betrekking gehad het op die bevoegdheid van ’n gelegitimeerde, word die Algemene Taakspan Predikantesake binne 14 dae in kennis gestel van die beslissing van die appèlliggaam.

REGLEMENT 24

REGLEMENT VIR KERKLIKE GOEDERE

1. ALGEMENE SINODALE GOEDERE

1.1 ADMINISTRASIE VAN ALGEMENE SINODALE GOEDERE[1]

1.1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in algemene sinodale verband is 'n regspersoon en die Algemene Sinode, of ander gevolmagtigde(s) deur die Algemene Sinode aangewys, is sy orgaan. Die NG Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word.

1.1.2 Vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Kerk Algemene Sinode* geregistreer.

1.1.3 Algemene sinodale kerklike goedere word geadministreer deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates ingevolge besluite van die Algemene Sinode.[2]

1.1.4 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates is bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan:

1.1.4.1 dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die Algemene Sinode bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die Algemene Sinode; en

1.1.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is nie, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie; en met insluiting van

1.1.4.2.1 die ontvang van oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke en die gefedereerde rade;

1.1.4.2.2 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

---

[1] ***Kerklike goedere*** [versamelnaam vir besittings] sluit in alle roerende en onroerende besittings soos eiendomme en fondse, skenkings en bemakings, asook handelsware of koopware, materiaal en stof.

[2] Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Sinodale Sendingkommissie (ASSK) en die Algemene Kommissie vir Diens van Barmhartigheid (AKDB) volgens besluit van die Algemene Sinode in 2004, die Algemene Diensgroep Diensgetuienis (ADD) die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het. Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Jeugkommissie volgens besluit van die Algemene Sinode in 2004, die Algemene Diensgroep Gemeente-ontwikkeling (ADGO) die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het. Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Diensgroep Gemeente-ontwikkeling (ADGO) en die Algemene Diensgroep Diensgetuienis (ADD), die Algemene Sinodale Moderamen die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het.

1.1.4.2.3 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

1.1.5 In geval van die uittrede van al die sinodes in terme van Artikel 36 van die *Kerkorde óf* die ontbinding van die Algemene Sinode, word alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel.

1.1.6 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates administreer die algemene sinodale kerklike goedere, met dien verstande dat die taakspan

1.1.6.1 deurlopend sal verseker dat daar voldoen word aan die kerkordelike bepalinge, reglemente en besluite van die Algemene Sinode en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID;

1.1.6.2 die volgende beheer- en bestuursdokumente vir goedkeuring voorlê:

1.1.6.2.1 aan die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen (ASM) wanneer nodig, die reglemente, aktes van oprigting en/of konstitusies van al die betrokke strukture en afsonderlike kerklike regsentiteite wat aan die taakspan finansiële verslag doen, asook enige voorgestelde wysigings daaraan; en

1.1.6.2.2 aan die Bedryfspan jaarliks, die onderstaande finansiële bestuursinligting ten opsigte van alle strukture en ander regsentiteite soos verwys na in 1.1.6.2.1 , naamlik

1.1.6.2.2.1 goedgekeurde geouditeerde finansiële state van die vorige finansiële jaar;

1.1.6.2.2.2 die goedgekeurde begroting vir die huidige finansiële jaar; en

1.1.6.2.2.3 enige ander toepaslike finansiële bestuursinligting soos deur die Bedryfspan versoek; asook

1.1.6.3 volledige registers moet byhou van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings, asook beleggings van die Algemene Sinode en dit moet ook as sodanig in die staat van finansiële posisie van die Algemene Sinode getoon word.

1.2 SKENKINGS EN BEMAKINGS

1.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Algemene Sinode word deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates hanteer en bestuur in oorleg met die Algemene Taakspan Regte. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoording aan die Algemene Sinode. Die Algemene Sinode sal nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die wet) aanvaar nie: met dien verstande dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

1.2.2 Indien ’n skenking/bemaking vir ’n spesifieke doel gemaak word, moet dit ten behoewe van daardie gespesifiseerde doel aangewend word.

1.2.3 Indien ’n skenking/bemaking vir ’n goedgekeurde projek gedoen word, mag die betrokke projekspan dit daarvoor aanwend.

1.2.4 Indien ’n projekspan ’n skenking/bemaking wil aanwend vir ’n doel of projek waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan Fondse en Bates eers verkry word.

1.2.5 In geval die Algemene Taakspan Fondse en Bates nie goedkeuring gee nie, mag die projekspan hom na die ASM wend.

1.2.6 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar, met dien verstande dat:

1.2.6.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode volgens Artikel 43 óf aan teologiese studente óf aan predikante/diensleraars, werknemers en amptenare in diens van kerkvergaderinge van die NG Kerk, asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID van belasting vrygestel is;

1.2.6.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.

1.3 BELEGGING VAN FONDSE

1.3.1 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat

1.3.1.1 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates die verantwoordelikheid het om die Algemene Sinode se beleggingsportefeulje deurlopend te beskerm deur te verseker dat die nodige maatreëls in plek is.

1.3.1.2 Beleggings word slegs gedoen in terme van die Algemene Sinode se goedgekeurde beleggingsbeleid.

1.3.1.3 Die Algemene Sinode se *strategiese bateverdeling* jaarliks saamgestel word na inagneming van die Algemene Sinode se begrote bedryfsuitgawes en dat die allokasie in ooreenstemming moet wees met Regulasie 28-beperkings wat die pensioenfondswet voorstel.

1.3.1.4 Die beleggingskomissie van die taakspan die beleggingsbeleid en -strategie van die Algemene Sinode deurlopend moet nakom, met dien verstande dat die Algemene Taakspan Fondse en Bates nieteenstaande bostaande beperkings, ’n skenking of bemaking belê in ooreenstemming met die voorgeskrewe vereistes soos deur die skenker/bemaker bepaal.

1.4 REGSGEDINGE OF DISPUTE OOR ALGEMENE SINODALE KERKLIKE GOEDERE

1.4.1 In alle regsgedinge of dispute oor algemene sinodale kerklike goedere tree die Algemene Taakspan Fondse en Bates sonder meer bepaalde lasgewing, sowel

eisend as verwerend, ten behoewe van die Algemene Sinode op, ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.

1.4.2 Ten einde hierdie handelinge te verrig, word alle amptelike dokumente onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Fondse en Bates wat daartoe deur die Algemene Sinode of die ASM gemagtig is.

1.4.3 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder afsonderlike reglemente besit en beheer word nie.

1.4.4 Waar enige vaste eiendom aan die Algemene Sinode geskenk of nagelaat word ten behoewe van ’n werksaamheid of inrigting binne die gebied van ’n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.

1.4.5 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van koste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepalings van hierdie *reglement*. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepalings van die *Kerkorde* van die betrokke sinode in wie se naam dit geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan Fondse en Bates in oorleg met die Algemene Taakspan Regte en die Algemene Sinode/ASM daaroor besluit het.

2. SINODALE GOEDERE

2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in sinodale verband is ’n regspersoon en die sinode, of ander gevolmagtigde(s) deur die sinode aangewys, is sy orgaan.

2.2 Die NG Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Kerk Sinode* .... (voeg in die amptelike naam van die betrokke sinode) geregistreer.

2.3 Sinodale kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die sinode.

2.4 Die sinode of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan

2.4.1 dat die inkomste en eiendom van die sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die sinode bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die sinode; en

2.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging, synde vergoeding wat nie oormatig is nie, inaggenome wat

algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer aan enige werknemer of beampte van die sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die sinode gelewer het nie; en met insluiting van

2.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

2.4.4 die behoud van ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is, mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

2.5 Volledige registers moet bygehou word van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings, asook beleggings van die sinode en dit moet ook as sodanig in die staat van finansiële posisie van die sinode getoon word.

3. RINGSGOEDERE

3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in ringsverband is ’n regspersoon en die ring, of ander gevolmagtigde(s) deur die ring aangewys, is sy orgaan.

3.2 Die ring is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Ring* .... geregistreer.

3.3 Die ring se kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die ring.

3.4 Die ring of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan dat

3.4.1 die inkomste en eiendom van die ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die ring bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die ring; en

3.4.2 niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die ring gelewer het nie); en met insluiting van

3.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

3.4.4 die behoud van ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is, mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

3.5 Volledige registers moet bygehou word van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings asook beleggings van die ring.

4. GEMEENTELIKE GOEDERE

4.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in gemeenteverband is ’n regspersoon en die kerkraad, of ander gevolmagtigde(s) deur die kerkraad aangewys, is sy orgaan.

4.2 Die gemeente is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die kerkraad beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Gemeente* .... geregistreer.

4.3 Gemeentelike kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die kerkraad.

4.4 Die kerkraad of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, of tussentydse beleggings wat hiermee verband hou, onderhewig daaraan dat:

4.4.1 die inkomste en eiendom van die gemeente, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die kerkraad bestuur word, nie aan enige persoon of instansie uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die gemeente;

4.4.2 niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die gemeente gelewer het nie, en met insluiting van

4.4.2.1 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse, asook

4.4.2.2 die behoud van ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is, mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

4.4.3 vervreemding van gemeentelike eiendom sal geskied, met approbasie van die gemeente en in oorleg met die ring, wat sal toesien dat dit teen ’n markverwante prys vervreem word en dat die inkomste wat daardeur gegenereer word, steeds aangewend word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldaad) van die gemeente (Artikel 31.2).

4.5 Volledige registers moet bygehou word van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings, asook beleggings van die gemeente.

5. KERKLIKE REGSENTITEITE

5.1 Alhoewel die Algemene Sinode[3] nie regsaanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike kerklike regsentiteite (bv maatskappye, organisasie sonder winsoogmerk en openbare weldaadsorganisasies) waarvan die lede van die ASM die ledevergadering vorm óf waarvan die Algemene Sinode of die ASM die lede van die ledevergadering aanwys of laat aanwys nie, is dit vir die strategiese belyning en operasionele beplanning van die Algemene Sinode se werksaamhede noodsaaklik dat die finansiële inligting genoem in 2.6.3 ten opsigte van die afsonderlike kerklike regsentiteite (buiten die Algemene Sinode, sinodes, ringe en gemeentes) vir die Algemene Sinode en sy gevolmagtigde(s) beskikbaar moet wees en dat daar deurlopend voldoen moet word aan toepaslike wetgewing.

5.2 Die Algemene Sinode, of die ASM wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is nie, beslis in gevalle waar die Algemene Taakspan Fondse en Bates en ’n ander gevolmagtigde van die Algemene Sinode, én/óf waar die Algemene Taakspan Fondse en Bates en ’n bepaalde regsentiteit waarvan die lede van die ASM die ledevergadering vorm, of die lede van die ledevergadering aanwys of laat aanwys, én/óf waar die afsonderlike regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.

5.3 Al die kerklike regsentiteite moet voldoen al die wetlike vereistes soos op die betrokke kerklike regsentiteit van toepassing.

5.4 Die reglemente, aktes van oprigting en/of konstitusies van kerklike regsentiteite, asook enige wysigings daaraan, word aan die Algemene Sinode/ASM via die Algemene Taakspan Fondse en Bates voorgelê en goedgekeur waar van toepassing.

5.5 Aangesien die Algemene Sinode die rekeningkundige raamwerk *“IFRS for SMEs excluding business combinations”* vir sy eksterne oudit volg, hoef die finansiële state van ander kerklike regsentiteite nie gekonsolideer te word nie, tensy daar vir ’n spesifieke regsentiteit anders besluit word deur die Algemene Sinode.

Die volgende afdelings is van toepassing op kerklike organisasies wat binne die grense van die RSA ressorteer.

6. DIE KERK[4] SE OPENBARE WELDAADSORGANISASIES

6.1 Die voorwaardes en vereistes vir ’n organisasie om as ’n openbare weldaadsorganisasie (OWO) goedgekeur te word, is vervat in Artikel 30 van die wet, terwyl die reëls wat die voorkeurbehandeling van ’n OWO ten opsigte van belastingvrystelling vervat is in Artikel 10(1)(cN) van die wet. Artikel 10(1)(cN) maak voorsiening vir die vrystelling van normale belasting van sekere ontvangstes en toevallings van goedgekeurde OWO's. Sekere ontvangstes en toevallings van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit sal nogtans belasbaar wees.

---

[3] Waar nodig ook van toepassing op sinodes, ringe en gemeentes.

[4] Die Algemene Sinode, sinodes, ringe en gemeentes en ander kerklike regsentiteite

6.2 Goedgekeurde OWO's moet regdeur hulle bestaan voldoen aan die wet en verwante wetgewing. Indien 'n fidusiêre persoon skuldig bevind word aan 'n misdryf, kan hy/sy na skuldigbevinding 'n boete opgelê word of tronkstraf kry vir 'n periode wat nie twee jaar oorskry nie.

6.3 Die volgende vereistes is belangrik om na te kom:

6.3.1 Die enigste oogmerk van die OWO is om een of meer openbare weldaadsaktiwiteit, soos omskryf in Artikel 30(1) van die wet, op 'n nie-winsgewende grondslag en met 'n altruïstiese of filantropiese bedoeling, te onderneem.

6.3.2 Geen aktiwiteit sal regstreeks of onregstreeks die ekonomiese eiebelang van enige fiduciarius of werknemer van die organisasie bevorder nie, anders as by wyse van redelike besoldiging.

6.3.3 Die OWO is verplig om ten minste drie (3) persone, wat nie verbonde persone met betrekking tot mekaar is nie, te hê om die fidusiêre verantwoordelikheid van bedoelde organisasie te aanvaar en geen enkele persoon regstreeks of onregstreeks die besluitnemingsbevoegdheid met betrekking tot daardie organisasie beheer nie: met dien verstande dat die bepalings van hierdie paragraaf nie van toepassing is nie op enige trust wat ingevolge die testament van 'n persoon wat voor of op 31 Desember 2003 te sterwe gekom het, opgerig is:

- Adresverandering moet binne 60 dae aan die Kommissaris van die SAID verskaf word.
- Enige verandering aan die konstitusie moet onmiddellik by die kommissaris aangemeld word.
- Alle finansiële state moet vir vier jaar bewaar word.
- Veranderinge ten opsigte van die drie fidusiêre persone moet onmiddellik by die kommissaris aangemeld word.

6.3.4 Die OWO word verbied om direk of indirek enige van sy fondse aan enige persoon uit te keer (behalwe in die loop van die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit) en dit word vereis om sy fondse alleenlik vir die oogmerk waarvoor dit ingestel is, aan te wend.

6.3.5 Die fondse van die OWO sal slegs aangewend word vir die oogmerk waarvoor dit ingestel is.

6.3.6 By ontbinding van die OWO sal die oorblywende bates oorbetaal word aan

6.3.6.1 enige soortgelyke OWO, wat goedkeuring ingevolge Artikel 30 van die wet geniet;

6.3.6.2 enige instelling, raad of liggaam wat ingevolge die bepalings van Artikel 10(1)(cA)(i) van die betaling van belasting vrygestel is, wat as enigste of vernaamste oogmerk die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit het; of

6.3.6.3 enige staatsdepartement of administrasie in die nasionale of provinsiale of plaaslike regeringsfeer van die republiek, soos in Artikel 10(1)(a) of (b) van die wet bedoel.

6.3.7 Die OWO is verbied om 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesentlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen, met inbegrip van

enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A, te aanvaar nie: Met dien verstande dat 'n skenker (behalwe 'n skenker wat 'n goedgekeurde OWO is of 'n instelling, raad of liggaam is wat ingevolge Artikel 10(1)(cA)(i) van belasting vrygestel is en wat as sy enigste of vernaamste oogmerk het die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit) nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

6.3.8 'n Afskrif van enige wysigings aan die konstitusie, trustakte, akte van oprigting en statute, of enige ander geskrewe stuk waarkragtens die OWO ingestel is, sal aan die kommissaris voorgelê word.

6.3.9 Geen oormatige besoldiging, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor vir die diens gelewer, sal aan enige werknemer, amptenaar, lid of ander persoon betaal word nie en geen persoon sal ekonomies bevoordeel word op enige wyse wat nie in ooreenstemming is met sy funksie is nie.

6.3.10 Die OWO nie bewustelik 'n party is of was nie, of nie bewustelik toelaat, of toegelaat het, dat dit gebruik word as deel van 'n transaksie, handeling of skema waarvan die enigste of hoofdoel die vermindering, uitstel of vermyding is van die aanspreeklikheid vir enige belasting, reg of heffing wat by ontstentenis van bedoelde transaksie, handeling of skema, deur 'n persoon ingevolge hierdie wet of enige ander wet wat deur die kommissaris geadministreer word, betaalbaar sou wees of was.

6.3.11 Geen hulpbronne regstreeks of onregstreeks mag gebruik word om enige politieke party te ondersteun, bevorder of te opponeer nie.

6.3.12 Die OWO sal die vereiste Inkomstebelastingopgawe IT12EI (tesame met aanvullende dokumentasie, indien aangevra) indien. Alle inkomste en uitgawes moet verklaar word.

6.3.13 In die geval van 'n OWO wat fondse of bates voorsien aan enige vereniging van persone soos verwys in paragraaf (b)(iii) van die omskrywing van 'n "openbare weldaadsaktiwiteit" in Artikel 30 van die Wet, redelike stappe sal neem om te verseker dat die fondse vir die doel waarvoor dit voorsien is, aangewend word.

6.3.14 'n Goedgekeurde OWO ingevolge Artikel 18A(1)(b)(i) van die wet, moet ten minste 75% van die fondse wat ontvang is deur die organisasie by wyse van skenkings wat ingevolge hierdie artikel as 'n aftrekking kwalifiseer, uitkeer (of die verpligting aangaan om aldus uit te keer) binne 'n tydperk van twaalf maande vanaf die einde van die finansiële jaar waartydens bedoelde skenkings verkry is.

6.3.15 In die geval van OWO's bepaal Artikel 63A van die wet:

'n OWO ingevolge Artikel 30(3) van die wet deur die kommissaris goedgekeur moet enige kapitaalwins of kapitaalverlies bepaal ten opsigte van 'n beskikking oor 'n bate verontagsaam, waar

6.3.15.1 die gebruik van daardie bate vanaf waardasiedatum deur daardie OWO nie gerig was op enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite nie; of

6.3.15.2 wesenlik die geheel van die gebruik van daardie bate op en na waardasiedatum deur daardie OWO gerig is op

6.3.15.2.1 ’n doelstelling anders as die beoefening van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit; of

6.3.15.2.2 die beoefening van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit in Artikel 10(1)(cN)(ii)(aa), (bb) of (cc) van die wet beoog.

6.3.16 *Vrystellings van die normale belasting:* Artikel 10 van die wet bepaal die volgende: [5]

van die normale belasting word vrygestel;

die ontvangste en toevallings van enige OWO ingevolge Artikel 30(3) van die wet deur die kommissaris goedgekeur, in die mate wat die ontvangste en toevallings verkry is, anders as uit enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit; of uit enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit;

(i) indien die onderneming of aktiwiteit

- *integraal en direk verwant is tot die enigste of vernaamste oogmerk van daardie OWO soos in paragraaf (b) van die omskrywing van "openbare weldaadsorganisasie" in Artikel 30 van die wet beoog;*
- *beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste; en*
- *wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg het nie*

(ii) indien die onderneming of aktiwiteit van ’n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding;

(iii) indien die onderneming of aktiwiteit deur die minister by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is, met inagneming van

- *die omvang en welwillendheidsaard van die onderneming of aktiwiteit;*
- *die direkte verband en verwantskap van die onderneming of aktiwiteit met die enigste of vernaamste oogmerk van die OWO;*
- *die winsgewendheid van die onderneming of aktiwiteit; en*
- *die vlak van ekonomiese verwringing wat deur die belastingvrye status van die OWO wat die onderneming of aktiwiteit bedryf veroorsaak mag word; of*

(iv) behalwe ’n onderneming of aktiwiteit ten opsigte waarvan item (i), (ii) of (iii) van toepassing is en nie meer is nie as die grootste van

- *vyf persent van die totale ontvangste en toevallings van daardie OWO gedurende die betrokke jaar van aanslag; of*
- *R200 000.*

7. DEFINISIES

7.1 FIDUSIÊRE PERSOON EN PLIGTE

7.1.1 Die vereiste vir ’n fidusiêre persoon is een wat ’n vertrouensposisie beklee en verantwoordelik optree met besluitnemingsbevoegdheid met betrekking tot die besigheid van ’n organisasie.

[5] Kyk ook INTERPRETATION NOTE: NO. 24 (Issue 2)

7.1.2 Fidusiêre persone

7.1.2.1 moet konflik van belange vermy;

7.1.2.2 mag nie die grense van hulle bevoegdhede oorskry nie;

7.1.2.3 moet deurgaans ’n onbevange diskresie handhaaf; en

7.1.2.4 moet hulle bevoegdhede uitoefen vir die doel waarvoor dit toegeken is.

7.1.3 ’n Openbare Weldaadsorganisasie (OWO) moet ten minste drie onverbonde persone hê wat die fidusiêre verantwoordelikheid vir die organisasie aanvaar.

7.2 KOMMISSARIS

Die Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Inkomstediens (SAID) word hieronder “kommissaris”.

7.3 OPENBARE WELDAADSAKTIWITEIT

’n Openbare weldaadsaktiwiteit is

7.3.1 enige aktiwiteit in Deel I van die Negende Bylae van die wet gelys as

7.3.1.1 Godsdiens en Geloof

7.3.1.1.1 Die bevordering of beoefening van godsdiens wat dade van aanbidding, getuienis, onderrig en gemeenskapsdiens insluit, gebaseer op ’n geloof in ’n godheid.

7.3.1.1.2 Die bevordering en/of beoefening van ’n geloof ; en

7.3.2 enige ander aktiwiteit van tyd tot tyd deur die minister by kennisgewing in die Staatskoerant bepaal as van ’n welwillendheidsaard te wees, met inagneming van die behoeftes, belange en welvaart van die algemene publiek.

7.4 OPENBARE WELDAADSORGANISASIE

7.4.1 Dis enige organisasie wat

7.4.1.1 ’n nie-winsgewende maatskappy is, soos omskryf in klousule a1 van die Maatskappywet 71 van 2008 of ’n trust of ’n vereniging van persone is wat in die republiek ingelyf, opgerig of gestig is; of

7.4.1.2 ’n tak binne die republiek is van enige maatskappy, vereniging of trust opgerig, ingelyf of ingestel in ’n land behalwe die republiek en wat van belasting op inkomste in daardie ander land vrygestel is;

7.4.2 Dis enige organisasie waarvan die enigste of hoofoogmerk die beoefening van een of meer openbare weldaadsaktiwiteite is, waar

7.4.2.1 al daardie aktiwiteite beoefen word op ’n nie-winsgewende grondslag en met ’n altruïstiese of filantropiese bedoeling;

7.4.2.2 geen van daardie aktiwiteite bedoel is om regstreeks of onregstreeks die ekonomiese eie belang van enige fiduciarius of werknemer van die organisasie te bevorder nie, anders as by wyse van redelike besoldiging wat aan daardie fiduciarius of werknemer betaalbaar is; en

7.4.3 Dis enige organisasie waar

7.4.3.1 elke sodanige aktiwiteit deur daardie organisasie beoefen word vir die voordeel van, of algemeen toeganklik is, vir die algemene publiek, ingesluit enige sektor daarvan (behalwe klein en eksklusiewe groepe); en

7.4.3.2 enige aktiwiteit soos deur die minister ingevolge paragraaf (b) van die omskrywing van *"openbare weldaadsaktiwiteit"* in subartikel 30 (1) van die

wet bepaal, of enige voorwaardes deur die minister ingevolge subartikel 30 (3)(a) van die wet voorgeskryf moet binne ’n tydperk van l2 maande ná die datum van publikasie van daardie aktiwiteit of daardie voorwaardes deur die minister in die Staatskoerant in die parlement ter tafel gelê word vir insluiting in die wet.

7.5 WET

Wet verwys na die Inkomstebelastingwet 58 van 1962 (soos gewysig).

REGLEMENT 25

REGLEMENT VIR GESTUURDHEID VAN DIE NG KERK

1. DEFINISIE

1.1 Die missie van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees is om lewe en volheid aan die wêreld te gee. Die kerk is in diens van hierdie missie van God.

1.2 Deur die Woord en Gees vergader God vir Hom 'n gemeente. Deur dié gemeente

1.2.1 laat God sy Woord verkondig,

1.2.2 bring Hy die gemeenskap van heiliges uit alle nasies tot stand,

1.2.3 laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,

1.2.4 laat Hy sy opdrag om die skepping en lewe te bewaar sigbaar tot uitdrukking bring, en

1.2.5 word sy geregtigheid en versoening verkondig. Só laat Hy sy Koninkryk kom.

1.3 Die gestuurde kerk bedien die evangelie in al sy dimensies aan mense wat die evangelie nie ken nie of daarvan vervreemd is.

1.4 Elke gemeente is 'n gestuurde gemeente en so ook elke lidmaat van die gemeente.

1.5 Gestuurdheid (missionale kerkwees) is die roeping van elke lidmaat, asook van die plaaslike gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, geskied dit in die kerkverband deur ringe en sinodes.

1.6 Waar binne een geografiese gebied meer as een kerkverband van die NG Kerkfamilie bestaan, word gestuurdheid in oorleg en samewerking met mekaar gedoen.

2. UITVOERING

2.1 Kerklike betrokkenheid by God se missie

2.1.1 Die kerk is in diens van God se missie.

2.1.2 Dit is die plig van die kerkraad om die gemeente te motiveer en toe te rus om as gestuurde gemeente betrokke te wees by die heilshandeling van God met die wêreld. Hierdie betrokkenheid sluit in persoonlike getuienis deur woord en lewe, die beoefening van geloofsgemeenskap, voorbidding, rentmeesterskap, die diens van barmhartigheid en die ywer vir reg en geregtigheid in die samelewing.

2.1.3 Vir die koördinering, stimulering en uitvoering van die getuienistaak benoem die kerkraad 'n gevolmagtigde wat die gestuurdheid van die gemeente hanteer.

2.1.4 Elke kerkraad onderneem gestuurde dienswerk, sowel binne as buite eie gemeentegrense, na gelang van omstandighede. In alle gevalle geskied hierdie dienswerk in oorlegpleging met, en waar moontlik in samewerking met, ander lede van die NG Kerkfamilie (gemeente, ring of sinode) wat belang mag hê by die betrokke bedieninge.

2.1.5 Waar die omvang van die gestuurde dienswerk dit vereis, kan die kerkverband deur ring en sinode die kerkraad in die uitvoering van die dienswerk steun.

2.1.6 Die ring en sinode neem respektiewelik die verantwoordelikheid vir die gestuurde dienswerk in die ring- en sinodale gebied.

2.1.7 Waar gestuurde dienswerk buite die grense van die gemeente geskied, moet waar moontlik, skakeling en samewerking wees met ander gestuurde kerke en instansies wat reeds daar werksaam is.

2.1.8 Waar ’n sinode ’n gestuurde aksie begin met spontane bydraes van lidmate vanuit die kerk as geheel (byvoorbeeld ’n geloofaksie), moet ander sinodes wie se lidmate daarby betrokke word, ook in die saak geken word.

2.1.9 Die Algemene Sinode bepaal die beleid vir die gestuurdheid van die NG Kerk.

2.1.10 Deur middel van bedieninge op die terreine van byvoorbeeld mediese werk, onderwys, lektuurvoorsiening, tegniese hulpmiddels, sosio-ekonomiese opheffing, publieke getuienis teenoor die owerheid en missionêre barmhartigheidsdiens streef die NG Kerk daarna om die koninkryk van God op omvattende wyse met woord en daad te dien.

2.2 Toerusting vir gestuurdheid

2.2.1 Die NG Kerk aanvaar dit as taak en verantwoordelikheid om lidmate en ander werkkragte op te lei en toe te rus met die oog op eie gestuurde diens, asook met die oog op beskikbaarstelling van werkkragte, waar verlang of benodig, vir gestuurde diens by ander lede van die NG Kerkfamilie.

2.2.2 Die opleiding en toerusting vir eie gestuurde diens, asook gestuurde diens by ’n lid van die NG Kerkfamilie, geskied op die volgende wyse:

2.2.2.1 deur lidmate te aktiveer en te skool vir gestuurdheid met woord en daad;

2.2.2.2 deur gestuurde werkkragte op te lei en toe te rus vir ’n bepaalde deeltydse of voltydse diens waarvoor hulle ’n roeping het, of vir die dienswerk wat hulle gevra mag word om by ander lede van die NG Kerkfamilie te verrig; of

2.2.2.3 deur die opleiding van predikante/diens- en standplaasleraars vir gestuurde diens op die terreine van

2.2.2.3.1 die opbou van gemeentes tot gestuurde gemeentes;

2.2.2.3.2 die bediening op ’n bepaalde gestuurde bedieningsgebied;

2.2.2.3.3 die bediening as predikant/diens- en standplaasleraars by ’n ander lid van die NG Kerkfamilie waarheen die persoon beroep mag word;

2.2.2.3.4 ’n bediening van spesialiteitswerk op bepaalde terreine by ’n ander lid van die NG Kerkfamilie, indien daarvoor ’n behoefte bestaan; en/of

2.2.2.3.5 ’n bediening in die wêreldsending.

2.3 Lidmate in diens van ander kerke en organisasies

2.3.1 Die NG Kerk keur dit goed dat lidmate hulle by kerke en sendingorganisasies wat vir die kerk aanvaarbaar is, kan aansluit vir gestuurde diens, veral in ander wêrelddele, mits die kerk se belydenis nie in gedrang kom nie en die NG Kerk se beleid vir gestuurdheid daardeur gedien word. Vir hierdie soort diens word die volgende bepaal:

2.3.1.1 Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal met watter kerke en organisasies ooreenkomste in dié verband aangegaan mag word. ’n Organisasie word geag ’n goedgekeurde organisasie te wees indien die werksaamheid van die organisasie ’n geestelike karakter dra, met die verkondiging van die Woord in regstreekse verband staan, en ten bate van die NG Kerk geag word.

2.3.1.2 Wanneer lidmate begerig is om by ’n erkende kerk of organisasie te gaan werk, word ’n ooreenkoms met daardie kerk of organisasie aangegaan oor aangeleenthede soos lewensonderhoud, toelaes, pensioenvoorsiening, en kerklike lidmaatskap van en toesig oor die betrokke werker.

2.3.1.3 Lidmate wat begerig is om gestuurde dienswerk buite ’n diensterrein van die NG Kerk te doen, verkry, indien nodig, ’n buitelandse reisattestaat van hul kerkraad.

2.3.1.4 Lidmate wat voornemens of begerig is om by so ’n erkende kerk of organisasie in te skakel, tree met die betrokke sinode of sy gevolmagtigde in verbinding.

2.4 Basis waarop met ander kerke en organisasies saamgewerk word

2.4.1 Die kerke en organisasies moet van Protestants-Christelike belydenis wees.

2.4.2 NG Kerk werkers moet die vryheid hê om hul geloofsbeskouing ooreenkomstig die Drie Formuliere van Eenheid uit te leef.

2.4.3 Lidmate moet eweneens die vryheid behou om in beskouinge waaroor daar verskille tussen gelowiges bestaan, hul eie standpunt daarop na te hou.

2.4.4 Die NG Kerk werkers moet getrou bly aan die belydenis van die kerk.

2.5 Gelegitimeerdes in diens van ander kerke en organisasies

2.5.1 Ten opsigte van hul bedieningsbevoegdheid is daar drie kategorieë waarvolgens gelegitimeerdes in gestuurde diens gebruik kan word:

2.5.1.1 Predikante/diens- en standplaasleraars van die NG Kerk wat deur erkende kerke vir gestuurde diens beroep en bevestig word Hulle verkry bevoegdheid in die ander kerk, en verloor bevoegdheid in die NG Kerk. Hulle kan egter vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om die opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle colloquium doctum by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Taakspan Predikantesake, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.2 Predikante/ proponente/ diens - en standplaasleraars van die NG Kerk wat deur kerkvergaderings of hul gevolmagtigdes beroep en uitgestuur word vir ’n eie gestuurde diens of vir gestuurde diens saam met ander kerke en/of organisasies word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde benoem en bevestig.

Terwyl hulle lidmaatskap van die gemeente van die NG Kerk behou, deur die gemeente beroep en bevestig is én in diens van die gemeente/kerkverband bly, behou hulle die bevoegdheid van predikant/ diens - en standplaasleraars solank hulle met hierdie opdrag besig is. Indien hulle lidmaat van die ander kerk word en in diens van daardie kerk tree, kan hulle vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle colloquium doctum by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Taakspan Predikantesake, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.3 Predikante/ proponente/ diens - of standplaasleraars van die NG Kerk wat in diens van ’n organisasie tree en daarom nie meer in diens van die NG Kerk of ander erkende kerk staan nie, kan vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om die behoud van proponentsbevoegdheid /status as diens- en standplaasleraars.

2.5.2 Pensioenaandeel vir uitgestuurdes

’n Gemeente of die kerkverband wat ’n gelegitimeerde beroep/benoem, bevestig en uitstuur vir gestuurde diens saam met ander kerke en organisasies (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), moet in belang van so ’n persoon deelhebber word van die pensioenfonds.

2.5.3 Lewensonderhoud en toelaes vir uitgestuurdes

’n Gemeente of die kerkverband wat ’n predikant/ proponent/ diens - of standplaasleraar vir ’n eie gestuurde aksie of vir gestuurde diens saam met ander kerke en/of organisasies beroep/benoem, bevestig en uitstuur (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), kan die lewensonderhoud en toelaes vir die predikant/ proponent/ diens - of standplaasleraar op een van die volgende wyses reël:

2.5.3.1 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir die volle lewensonderhoud en toelaes, waarby die pensioenbydrae ingesluit is.

2.5.3.2 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir ’n kontraktuele gedeelte van die lewensonderhoud en toelaes én die pensioenbydrae.

2.5.3.3 Die ander kerk of sendingorganisasies neem kontraktueel verantwoordelikheid vir die volle lewensonderhoud en toelaes, maar die gemeente/kerkverband bly verantwoordelik vir die pensioenbydrae.

2.5.4 Kerklike inskakeling van uitgestuurdes

’n Predikant/ proponent/ diens - of standplaasleraar wat beroep, bevestig en uitgestuur word (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), skakel as lidmaat en ampsdraers by die sturende gemeente in, onderhewig aan die volgende:

2.5.4.1 Indien dit vir ’n uitgestuurde onmoontlik is om sy lidmaatregte en ampsvoorregte in die plaaslike gemeente uit te oefen, word die persoon met ’n reisattestaat aan die sorg en toesig van ’n ander gemeente toevertrou.

2.5.4.2 Die uitgestuurde staan egter steeds onder die tug en/of dissipline van die sturende gemeente en die betrokke ring.

2.5.4.3 Indien die uitgestuurde nie aan die kerkregering kan deelneem nie, wat die bywoning van kerkraadsvergaderings en die afvaardiging na meerdere vergaderinge insluit, kan die ring daaraan vrystelling verleen en kan dit as sodanig in die diensooreenkoms opgeneem word.

2.6 Lidmaatskap en kerkverband

2.6.1 Gelowiges uit elke taal en nasie wat deur die gestuurde aksies van die NG Kerk vergader word en deur doop en belydenis lidmate van die kerk van Christus word, vorm met alle gelowiges ’n eenheid in die ware geloof in Christus as lidmate van sy liggaam.

2.6.2 Nuwe lidmate sal, waar moontlik, inskakel by ’n gemeente van die NG Kerkfamilie. By gebrek aan sodanige gemeente kan hulle, ná onderhandeling, by ’n ander kerk inskakel of kan daar, wanneer genoegsaam getalle bestaan, tot selfstandige gemeentevorming in die kerkverband oorgegaan word.

2.6.3 Ter wille van meer doeltreffende Woordbediening is dit wenslik dat elkeen "in sy eie taal praat oor die groot dinge wat God gedoen het" (Handelinge 2:11). Daarom behoort daarvoor ruimte te bestaan dat Woordbediening en aanbidding kan geskied met inagneming van eiesoortige taal- en kultuuragtergrond en bedieningsbehoeftes.

2.6.4 Indien ’n bepaalde groep gelowiges dit mettertyd sou verlang en omstandighede dit regverdig, kan daar ruimte vir hulle geskep word om in eie gemeenteverband op te tree, ooreenkomstig hul eie bedieningsbehoeftes binne die konteks van eie taal en

kultuur, maar verkieslik word aansluiting gesoek by die bestaande kerk in die streek waarmee die kerk in die NG Kerkfamilie die nouste bande het.

2.6.5 Eie gemeentevorming impliseer ook die moontlikheid van eie breër verbande van ring en sinode. Hier sal faktore soos geografiese verwyderdheid, staatkundige bestel, en die behoefte aan inkleding van die evangelie in eie kulturele konteks ’n rol speel. Voorop bly egter staan dat die eenheidsband met die bestaande kerk in die NG Kerkfamilie in die streek sover moontlik behoue bly en steeds uitdrukking sal vind op die mees sinvolle en effektiewe wyse.

2.7 Die NG Kerkfamilie

2.7.1 Die NG Kerk aanvaar dat die eenheid van die kerk ’n onmisbare toetssteen is vir die egtheid en geloofwaardigheid van die kerk se getuienis in die wêreld (Kerk en Samelewing, par 83).

2.7.2 Daarom onderskryf die NG Kerk die ideaal van één kerkverband binne die NG Kerkfamilie (Kerk en Samelewing, par 236).

2.7.3 Met die oog op die opbou van die kerk tot gestuurde diens in die wêreld, onderskryf die NG Kerk die beginsel van wederkerige hulp en bystand ten opsigte van behoeftes binne die hele NG Kerkfamilie.

2.7.4 Solank die hele NG Kerkfamilie nog nie in een kerkverband verenig is nie, geld die volgende ten opsigte van die wedersydse beskikbaarstelling van werkkragte binne die NG Kerkfamilie:

2.7.4.1 Die NG Kerk kan predikante/diensleraars vir ander lede beskikbaar stel as hulle dit versoek. Hierdie leraars word in ooreenstemming met die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerkverbande beroep en bevestig, of soos ooreengekom in die ooreenkomste tussen die betrokke sinodes.

2.7.4.2 Predikante/ diensleraars wat deur die NG Kerk beskikbaar gestel word en beroep en bevestig is in ’n ander kerkverband van die NG Kerkfamilie, se bevoegdheid en opsig en tug word bepaal deur die kerkorde van daardie kerkverband.

2.7.4.3 Die NG Kerk kan kundiges op die gebied van teologiese opleiding, jeugwerk, sending, evangelisasie, kerklike administrasie, diakonaat, ensovoorts op versoek van ’n ander lid van die NG Kerkfamilie vir tydelike diens in daardie kerkverband beskikbaar stel. Hulle posisie met betrekking tot die strukture van die ander kerkverband word by wyse van onderlinge ooreenkomste gereël.

2.7.4.4 Ander werkkragte uit die NG Kerk wat volgens ooreenkoms dienswerk in ’n lidkerk van die NG Kerkfamilie verrig, word lidmate van die betrokke kerk. In ’n gebied waar nie ’n gemeente van die NG Kerkfamilie bestaan nie, bly hulle lidmate van die NG Kerk.

2.8 Gesamentlike gestuurde diens

2.8.1 Die NG Kerk aanvaar gesamentlike gestuurde diens as verantwoorde benadering. Indien gestuurde diens in ’n gebied of land gedoen word waar daar reeds ’n kerk uit die NG Kerkfamilie bestaan, word samewerking gesoek.

2.8.2 Indien die NG Kerk in ’n gebied of land werk waar daar nog nie ’n gemeente van een van die lidkerke van die NG Kerkfamilie is nie, kan die NG Kerk self of saam met ander lidkerke werkkragte beroep, bevestig en uitstuur.

2.8.3 Waar geleentheid tot gesamentlike gestuurde diens voorkom, kan gesamentlike diensgroepe vir gestuurde diens van die betrokke lidkerke van die NG Kerkfamilie in die lewe geroep word om verantwoordelikheid vir die werk te aanvaar.

2.8.4 Gesamentlike gestuurde diens word gereël volgens onderlinge ooreenkoms tussen die betrokke kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes.

2.9 Skakeling met die owerheid

2.9.1 Die kerk se roeping tot getuienis behels ook skakeling met die owerheid op alle vlakke, oor aangeleenthede op die terrein van getuienis.

2.9.2 Skakeling met die owerheid geskied volgens Artikel 67 van die *Kerkorde*.

REGLEMENT 26

REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1. BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.

1.2 Hoe ’n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die kerk se belydenisskrif(te).

1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is

1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.

1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met ’n aantal gereformeerde kerke deel, en wat die eiendomlike van die NG Kerk is.

1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.

1.5 Dit is nie voldoende dat ’n belydenis op papier staan of dat iemand dit op ’n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of ’n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in ’n godvrugtige lewe konkreet word.

1.6 Die gesamentlike kriteria[1] vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie-enig, soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in

- die belydenis,
- die *Kerkorde*,
- die erediens, en
- die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.

2. GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM

2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekeres in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander, asook dat sekere kerke gekenmerk word deur ’n patroon van wyduiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van die NG Kerk se

---

[1] Vergelyk Agenda van die Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1 tot 14.2.5 vir ’n bespreking van dié kriteria.

verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vergelyk ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3 hieronder).

2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, naamlik:

2.2.1 **Gereformeerde kerke**

Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke (Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Evangelical Presbyterian Church), die Church of England in Southern Africa, die United Congregational Church of Southern Africa, die Volkskerk van Afrika, die Calvyn Protestantse Kerk en die Rynse Kerk.

2.2.2 **Ander Protestantse kerke**

Waaronder die Lutherse kerke, die Anglican Church of Southern Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church of Southern Africa, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die charismatiese baptiste kerke) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.

2.2.3 **Pinkster en Charismatiese kerke**

Die pinkstergroepe, byvoorbeeld die Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, byvoorbeeld die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, byvoorbeeld die Kerk van die Nasarener, Lede in Christus en die Sewende Dag Adventiste.[2]

2.2.4 **Nie-Reformatoriese Kerke**

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 **Afrika Onafhanklike Kerke**

2.2.6 **Ander groepe**

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostoliese Kerk, die Nuwe Apostoliese Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA

3.1 Samewerking met ander Christelike kerke

3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.

3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkorde, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vergelyk 1.6 hierbo).

---

[2] Hierdie twee kerke word vir praktiese redes hier geplaas.

3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word, te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.

3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vergelyk Artikel 70 van die *Kerkorde*).

3.2 Assosiasie

3.2.1 Nadat ’n formele aansoek ontvang en beoordeel is, kan die Algemene Sinode met ’n tweederdemeerderheidstem goedkeuring verleen dat ander kerke of kerkgemeenskappe (ingesluit gemeentes van ander kerke) in assosiasie met die NG Kerk tree.

3.2.2 Die graad en wyse van assosiasie word in elke geval bepaal deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkorde, erediens en die Christelike lewenswandel, diens en getuienis van die betrokke kerk of kerkgemeenskap.

3.2.3 ’n Ander kerk of kerkgemeenskap se assosiasieverbintenis met die NG Kerk word in ’n assosiasieooreenkoms vervat. In hierdie ooreenkoms word wedersydse voorregte en verpligtinge uitgespel, waaronder die wyse waarop daar oor-en-weer in die kerkvergaderinge sitting geneem (waarnemend, adviserend of stemhebbend) en aan die vergaderinge deelgeneem word. Ander reëlings kan insluit: wedersydse erkenning van opleiding en legitimasie, oor-en-weer aanvaarding van lidmaatskap, kanselruiling met die bevoegdheid om sakramente te bedien, gesamentlike werksaamhede, finansiële verpligtinge, die wyse waarop die assosiasie kan oorgaan tot inlywing by die NG Kerk, die wyse waarop die assosiasie beëindig kan word, ens.

3.3 Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap

3.3.1 Die doop

3.3.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdoop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlof daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.

3.3.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdoop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vrae te antwoord.

3.3.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdoop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan ’n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vrae aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.

3.3.1.4 Die kerkraad van ’n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in ’n gemeente van ’n kerk uit die eerste twee groeperinge (vergelyk 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.

3.3.2 **Die nagmaal**

3.3.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.

3.3.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van 'n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

"Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink 'n oordeel oor hulleself."

3.3.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid, al dan nie, van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.

3.3.2.4 Lidmate van 'n NG gemeente kan op besoek in 'n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop 'n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleding van die liturgie en die kategese.

3.4 Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde Gemeente

3.4.1 **Algemeen**

3.4.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan 'n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.

3.4.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die belydenis van hierdie kerk aanvaar.

3.4.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk 'n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die kerkordelike bepalings plaasvind.

3.4.1.4 In elke geval waar iemand uit 'n ander kerk of groep na 'n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet 'n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vergelyk ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.

3.4.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van 'n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.4.2 **Aanvaarding van doop**

3.4.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit

- geskied het in die Naam van die Drie-enige God Vader, Seun en Heilige Gees,
- met water bedien is, en

- bedien is deur ’n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.

3.4.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.

3.4.3 **Belydende lidmaatskap**

3.4.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na ’n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.

3.4.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor ’n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.

3.4.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet ’n deeglike kategese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

4. EKUMENIESE BELEID

4.1 Uitgangspunte vir die NG Kerk met betrekking tot ekumeniese verhoudinge

Hierdie uitgangspunte moet saam gelees word met die volgende: (i) 1 tot 3 hierbo; (ii) Agenda Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1-14.2.5; (iii) Die Ekumeniese Beleid, Agenda Algemene Sinode 1990, pp 61-64, Handelinge Algemene Sinode 1990, pp 546-549.

4.1.1 Die kerk van Christus is wêreldwyd één.

4.1.2 Die kerk van Christus is oor die grense van plek en tyd één.

4.1.3 Eenheid is ’n gawe aan en ’n roeping vir die kerk

Hierdie taak word veral ook op plaaslike vlak volvoer – hier word die kragtigste getuienis van eenheid tot stand gebring. Plaaslike kerke streef daarna om met die ware kerk van Christus (NGB Artikel 29) saam te aanbid, te getuig en te werk.

4.1.4 Eenheid en verskeidenheid

Eenheid is nie eendersheid nie. Die verskeidenheid van volke, tale, gebruike en kulture moet erken word. Ook die gevolglike ryk verskeidenheid in aanbidding, konfessionele uitdrukkings, formuliere en kerkstrukture. Die verskeidenheid mag egter nie tot geskeidenheid lei nie – dit is ’n verskeidenheid in die eenheid van Christus se kerk.

4.1.5 Eenheid in waarheid

Kerke streef daarna om saam die waarheid van die Woord van die Here, wat nie ter wille van eenheid prysgegee moet word nie, te soek.

4.2 Die NG Kerk en ekumeniese verhoudinge, bilateraal en multilateraal (ekumenies)

4.2.1 Die NG Kerk (Algemene Sinode) wil aktief bilaterale (een-tot-een) verhoudinge met ander Christelike kerke (denominasies) aanknoop, handhaaf en bevorder, beide op nasionale en internasionale vlak.

4.2.2 Oor die kerke met wie bilaterale verhoudinge aangegaan word, en die aard en graad van elke verhouding, besluit die Algemene Sinode op onder meer aanbeveling van die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer.

4.2.3 Die NG Kerk wil ook sy roeping tot die eenheid van die kerk bevorder en handhaaf deur in nasionale en internasionale ekumeniese organisasies en liggame op ’n multilaterale vlak (ekumenies) met ander kerke en organisasies in verhouding te tree.

4.2.4 Oor die ekumeniese organisasies of liggame met wie in verbinding getree word, en die aard en graad van die multilaterale verhoudinge, besluit die Algemene Sinode op aanbeveling van onder meer sy gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer.

4.3 Bilaterale kerklike verhoudinge

Bilaterale kerklike verhoudinge met ander kerke (nasionaal of internasionaal) kan bestaan uit:

- Volle verhoudinge.
- Gedeeltelike verhoudinge.
- Dialoogverhoudinge.
- Insidentele kontakverhoudinge.

4.3.1 **Volle verhoudinge** (vergelyk 4.7.1 hieronder)

4.3.1.1 Volle verhouding met ’n ander kerk behels die volgende:

- die stuur van afgevaardigdes na mekaar se sinodes;
- die toelaat van leraars op mekaar se kansels;
- die toelaat van mekaar se lidmate tot die nagmaalstafel;
- gesamentlike optrede op terreine van gemeenskaplike verantwoordelikheid;
- kommunikasie met mekaar oor sake van gemeenskaplike belang en kommer;
- wedersydse opsig oor en sorg vir mekaar as kerke ten einde die eenheid van die kerk te bevorder;
- die pastorale versorging van mekaar se lidmate wanneer hulle binne die grense van mekaar se kerke vestig; en
- die wedersydse erkenning van mekaar se teologiese opleiding en gevolglike oor-en-weer beroepbaarheid van leraars met inagneming van spesifieke vereistes wat ’n kerk kan stel.

4.3.1.2 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, sien toe dat die bepalings rakende die volle verhouding met die ander kerk in ’n ooreenkoms beslag vind en nagekom word.

4.3.1.3 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, bly op hoogte van ontwikkelinge in dié kerke met wie die NG Kerk volle verhoudinge het en lig die Algemene Sinode gereeld daaroor in.

4.3.1.4 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode oor die kerke met wie volle verhoudinge aangegaan en volgehou kan word.

4.3.1.5 Indien alle aspekte van ’n volle kerklike verhouding vanweë praktiese omstandighede nie kan gerealiseer nie, kan volle verhoudinge ten opsigte van sommige aspekte aangegaan word. Die doel moet steeds volle verhoudinge ten opsigte van alle fasette wees.

4.3.2 **Gedeeltelike verhoudinge** (vergelyk 4.7.2 hieronder)

4.3.2.1 Die NG Kerk streef daarna om gedeeltelike kerklike verhoudinge na te streef en aan te gaan met kerke van gereformeerde oortuiging met wie die NG Kerk nie in volle verhouding staan nie.

4.3.2.2 Voorwaardes vir die aangaan van ’n gedeeltelike kerklike verhouding is:

4.3.2.2.1Wedersydse erkenning van ’n gemeenskaplike basis in gereformeerde geloofsoortuiginge soos uitgedruk in reformatoriese belydenisskrifte.

4.3.2.2.2 ’n Wedersydse begeerte om ’n kerklike verhouding aan te gaan.

4.3.2.3 ’n Gedeeltelike verhouding word aangegaan met die veronderstelling dat dit tot ’n volle kerklike verhouding kan lei.

4.3.2.4 Samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optrede ten opsigte van gemeenskaplike verantwoordelikhede, voortgaande kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer en wedersydse sorg vir mekaar se lidmate, indien daartoe versoek, is moontlik met kerke met wie die NG Kerk in ’n gedeeltelike verhouding staan.

4.3.2.5 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, identifiseer met verantwoording aan die Algemene Sinode die kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en is, indien nodig, namens die NG Kerk verantwoordelik vir die samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optredes, voortgaande kommunikasie en die implementering van die wedersydse versorging van lidmate, indien daartoe versoek.

4.3.2.6 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode wanneer ’n gedeeltelike verhouding kan oorgaan in ’n volle verhouding.

4.3.3 **Dialoogverhoudinge** (vergelyk 4.7.3 hieronder)

4.3.3.1 Die NG Kerk streef daarna om deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, in gereelde dialoog te tree met ’n wye verskeidenheid kerke wat nie noodwendig dieselfde belydenisgrondslag of standpunte het nie ten einde ingelig te word oor hulle kerklike lewe, verhoudinge en standpunte.

4.3.3.2 Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, identifiseer die kerke en voer die gesprekke op ’n gereelde basis met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.3.3.3 Benewens dat die dialoog kan lei tot gedeeltelike of volle kerklike verhoudinge, kan die gesprekke ook op kort termyn die moontlikhede van samewerking,

gesamentlike optredes en kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer oorweeg en soos nodig verder voer.

4.3.4 **Kontakverhoudinge** (vergelyk 4.7.4 hieronder)

4.3.4.1 Die NG Kerk wil ook die roeping tot ekumene uitvoer deur na aanleiding van behoeftes, omstandighede en geleenthede, insidentele kontak op te neem met ander kerke.

4.3.4.2 Die kontakverhoudinge word deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, behartig met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.4 Multilaterale kerklike verhoudinge (vergelyk 4.7.5 hieronder)

4.4.1 Die NG Kerk wil sy ekumeniese roeping bevorder en uitbou deur

4.4.1.1 deel te wees van ekumeniese organisasies waar die Kerk met ander gereformeerde kerke kan saamwerk;

4.4.1.2 deel te neem aan ekumeniese organisasies, geselskappe en verenigings wat die Kerk sal toelaat om die ekumeniese verantwoordelikhede wyd, effektief en doeltreffend na te kom; en

4.4.1.3 verhoudinge met ekumeniese organisasies te ontwikkel.

4.4.2 Oor die aard, graad en omvang van deelname aan ’n multilaterale ekumeniese organisasie, geselskap of vereniging, besluit die Algemene Sinode na ’n bestudering van die aard van ’n betrokke ekumeniese organisasie, soos dit gevind en gedemonstreer word in die grondwet, basiese uitgangspunte, verklarings, aktiwiteite en optredes van elke organisasie. Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode hierin.

4.4.3 Grade van betrokkenheid by multilaterale organisasies kan, wat die NG Kerk betref, die volgende behels:

4.4.3.1 volle lidmaatskap – dit wil sê volle deelname, verkiesbaarheid tot posisies, aanvaarding van medeverantwoordelikheid vir besluite en aksies.

4.4.3.2 waarnemerlidmaatskap – dit wil sê die kerk neem net die handelinge en optredes van die betrokke organisasie waar, aanvaar nie verantwoordelikheid vir besluite en optredes nie en verteenwoordigers is ook nie verkiesbaar tot enige posisies nie.

4.5 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer

4.5.1 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, word deur die ASM saamgestel en rapporteer aan die Algemene Sinode deur die ASM.

4.5.2 Ooreenkomstig die uitgangspunte van die NG Kerk vir ekumeniese betrekkinge en ander besluite van die Algemene Sinode, dra die Algemene Sinode dit op aan die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer om belangstelling in en verhoudinge met die kerk van Christus wêreldwyd (nasionaal en internasionaal) te handhaaf en te bevorder.

4.5.3 Die taak van die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, is soos volg:

4.5.3.1 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **volle verhouding** is (vergelyk 4.7.1 hieronder):

4.5.3.1.1 Identifiseer kerke met wie die Algemene Sinode in volle verhoudinge kan tree en adviseer die Algemene Sinode daaroor.

4.5.3.1.2 Handhaaf noue en voortgesette verhoudinge met dié kerke met wie die Algemene Sinode besluit het om in volle verhouding te tree.

4.5.3.1.3 Bly ingelig oor ontwikkelinge in dié kerke met wie die Algemene Sinode volle verhoudinge aangegaan het en lig ook die Algemene Sinode dienooreenkomstig in.

4.5.3.1.4 Benewens die normale spektrum van vol verhoudinge beveel die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, by die Algemene Sinode aan watter spesifieke soort vol verhoudinge met elke kerk aangegaan moet word.

4.5.3.2 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **gedeeltelike verhoudinge** is (vergelyk 4.7.2 hieronder):

4.5.3.2.1 Identifiseer kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en adviseer die Algemene Sinode daaroor.

4.5.3.2.2 Inisieer en/of maak kontak met kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge sou kon aangaan. In hierdie proses kan van die volgende gebruik gemaak word

- Uitnodigings kan na wedersyds afgevaardigdes se algemene sinodes (of die ekwivalent) gestuur word, waar die afgevaardigdes erken word en geleentheid kry om verteenwoordigers van die kerk te ontmoet. Die NG Kerk sou ook aan die afgevaardigde van die ander kerk geleentheid kon gee om kortliks groete oor te dra.
- Indien daar nie van wedersydse ekumeniese afgevaardigdes gebruik gemaak word nie, kan daar per skrywe gekommunikeer word. Verslag word aan die Algemene Sinode gedoen.
- Daar kan ook wedersyds van persone of instellinge gebruik gemaak word wat per geleentheid by ’n kerk besoek kan aflê.
- Agendas, handelinge en die *Kerkorde* en ander amptelike dokumente kan gereeld aan die ander kerk gestuur word.
- Bedink weë waarop die NG Kerk tot diens kan wees en dit onder die aandag van die ander kerk(e) kan bring, soos byvoorbeeld geleenthede vir opleiding van predikante en ander werkkragte, beskikbaarheid van onderrigmateriaal, of enige ander vorm van diens wat die NG Kerk sou kon lewer. Daar moet ook kennis geneem word van die dienste wat ander kerke sou kon lewer.

4.5.3.3 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **dialoog/kontak** is (vergelyk 4.7.3 en 4.7.4 hieronder):

In uitvoering van die standpunt van die NG Kerk om betrekkinge met ander kerke te bevorder en te handhaaf, gee die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, deur studie en kontak – soos die geleentheid hom voordoen – uitvoering aan die beleidstandpunt van die Kerk. Dit gebeur deur dialoog of ander vorme van kontak met

- kerke wat belangstel om een of ander vorm van verhouding aan te gaan;
- kerke wat spesifiek met die NG Kerk 'n verhouding wil aangaan;
- kerke wat hulle bande met die NG Kerk verbreek het of hulle om een of ander rede teruggetrek het uit 'n vorige verhouding; en
- kerke van verskillende historiese of konfessionele agtergronde wat bereid is om sake van gemeenskaplike belang of oor sake wat opklaring verg, te praat of te kommunikeer.

4.5.3.4 Met betrekking tot **multilaterale verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder):

- dien as kontakliggaam van die NG Kerk met ekumeniese organisasies; en
- dien as die skakelliggaam tussen die NG Kerk en dié ekumeniese liggame of organisasies met wie die NG Kerk betrekkinge het. Ten opsigte van hierdie liggame/organisasies moet die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer
    - * hulle aktiwiteite bestudeer en die Algemene Sinode met 'n verslag en aanbevelings dien; en
    - * persone identifiseer wat die NG Kerk by die onderskeie organisasies/liggame verteenwoordig.
- stel ondersoek in na verskillende ekumeniese organisasies, neem dit waar, bestudeer dit en doen daaroor aan die Algemene Sinode verslag.

4.6 Ekumene in ander staatkundige bedelings

4.6.1 Aan samestellende sinodes wat in state buite die Republiek van Suid-Afrika (bv Namibië) is, word die reg verleen om selfstandige ekumeniese verhoudinge aan te gaan en uit te bou binne die raamwerk van die besluite van die Algemene Sinode.

4.6.2 In die aanwysing van afgevaardigdes na ekumeniese liggame, moet die Algemene Sinode rekening hou met die feit dat die algemene sinodale verband in verskillende state funksioneer.

4.7 Die stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge

Onderstaande is die stand van sake sedert Oktober 2013. Die Moderamen van die Algemene Sinode (ASM) word gereeld op hoogte gehou van die toedrag van sake.

4.7.1 Kerke met wie die NG Kerk in vol verhoudinge staan (vergelyk 4.3.1 hierbo)

4.7.1.1 Die Familie van NG Kerke in Suid-Afrika, naamlik die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika, die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa

4.7.1.2 Die lede van die NG Kerkfamilie buite Suid-Afrika (volle verhoudinge word onderhandel kragtens besluit van die Algemene Sinode 2011) naamlik die Dutch Reformed Church in Botswana, Swaziland Reformed Church, Reformed Church in Zimbabwe, Reformed Church in Zambia, Church of Central Africa Presbyterian (Nkhoma Synod), Church of Central Africa Presbyterian (Harare Synod), Igreja Reformada em Moçambique en Reformed Church of East Africa

4.7.1.3 Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika

4.7.1.4 Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika

4.7.1.5 Christian Reformed Church in North America

4.7.1.6 Christian Reformed Churches of Australia

4.7.1.7 Reformed Church in Japan

4.7.1.8 Christian Reformed Church in Sri Lanka

4.7.1.9 Reformed Church in Hungary

4.7.1.10 Gereformeerde Evangeliese Kerk van Australië

4.7.1.11 Afrikaanse Christenkerk van Nieu-Seeland

4.7.2 Kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhoudinge staan (vergelyk 4.3.2 hierbo)

4.7.2.1 Die Volkskerk van Afrika en Calvyn Protestantse Kerk.

4.7.2.2 Gedeeltelike verhoudinge word kragtens besluite van die Algemene Sinode onderhandel met die Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Uniting Church in Australia, Church of Jesus Christ in Madagascar, Communauté Evangélique du Congo, Protestantse Kerk in Nederland, Verenigde Protestantse Kerk in België, Voortgezette Gereformeerde Kerken in Nederland, en Lesotho Evangelical Church in Southern Africa.

4.7.3 Kerke met wie die NG Kerk in dialoog is (vergelyk 4.3.3 hierbo)

4.7.3.1 Evangelische Kirche Deutschland

4.7.3.2 Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika

4.7.3.3 Methodist Church of Southern Africa

4.7.3.4 Rooms-Katolieke Kerk van Suid-Afrika

4.7.3.5 Anglican Church of South Africa

4.7.3.6 Evangelical Lutheran Church in Southern Africa (NT)

4.7.3.7 Federasie van Switserse Protestantse Kerke

4.7.3.8 Presbyterian Church of Australia

4.7.3.9 Presbyterian Church (USA)

4.7.3.10 Reformed Churches in New Zealand

4.7.3.11 United Congregational Church in Southern Africa

4.7.4 Kerke met wie die NG Kerk in kontakverhoudinge is (vergelyk 4.3.4 hierbo)

4.7.4.1 Afrikaanse Protestantse Kerk

4.7.4.2 Church of England in South Africa

4.7.4.3 Rynse Kerk

4.7.5 Multilaterale verhoudinge (vergelyk 4.3.5 hierbo)

Die NG Kerk is lid van die

4.7.5.1 Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) [World Communion of Reformed Churches (WCRC)]

4.7.5.2 Gemeenskap van Gereformeerde Kerke in Afrika (GGKA) [Communion of Reformed Churches in Africa (CRCA)]

4.7.5.3 Suid-Afrikaanse Raad van Kerke (SARK)

4.7.5.4 Council of Churches in Namibië

4.7.5.5 The Evangelical Alliance of South Africa (TEASA)

4.7.5.6 Conventus van Reformatoriese Kerke

4.7.5.7 Tussenkerklike Raad (TKR)

4.7.5.8 All Africa Conference of Churches (AACC)

4.7.5.9 World Reformed Fellowship

4.7.5.10 Die Algemene Sinode het die NG Kerk se lidmaatskap van die volgende liggame goedgekeur en dit is tans in proses van afhandeling: Wêreldraad van Kerke (WRK), World Reformed Fellowship (WRF) en Global Christian Forum (GCF)

REGLEMENT 27

REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlings

1.1.1 Die uitbreiding van die kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige kerk.

1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.

1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.

1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied, asook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n predikant bekostig sal word.

1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms kragtens artikel 31.4 van die *Kerkorde* saam met *aanbevelings* oor die volgende sake aan die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde:

1.1.3.2.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente; of

1.1.3.2.2 indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in

- kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander,
- kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoeftes kan voldoen nie,
- kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie, en
- kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is, soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s);

1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting; en

1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.

1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van ’n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.

1.1.5 Die stigting van ’n nuwe gemeente geskied deur die ring of die ring se gevolmagtigde op las van die ring, tydens ’n vergadering waarvan vier weke vooraf in die *Kerkbode* kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.

1.1.6 Tydens hierdie vergadering stel die ring of die ring se gevolmagtigde die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee ’n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ring of die ring se gevolmagtigde toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal (vergelyk 1.1.3.2.2 hierbo).

1.1.7 Tydens hierdie vergadering wat onder leiding van die ring of die ring se gevolmagtigde staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekeninge reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.

1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent, of op sy versoek, deur ’n ander predikant binne die kerkverband. Indien daar teen ’n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word die persoon se bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.

1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat ’n skriba en/of kassier benoem is. ’n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en ’n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.

1.1.10 Die koste van die ring, of die ring se gevolmagtigde in verband met die stigting van nuwe gemeente(s), word deur die gemeente(s) gedra.

1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van ’n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is

1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkrade regstreeks om hul medewerking te nader.

1.2.2 Indien die aangrensende kerkrade wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van ’n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.

1.2.3 Die ring het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring met die oog op moontlike afstigting getref word.

1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.

1.2.5 Wanneer die ring ’n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daaroor aan die ring voorlê.

1.3 Die ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar ’n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van ’n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy gevolmagtigde opdrag gee om ’n kerkraad te ontmoet en tot stigting van ’n nuwe gemeente aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van ’n nuwe gemeente oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel, met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoeftes.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan ’n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om ’n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van ’n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van ’n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede ’n kerkraad ontmoet en tot stigting van ’n nuwe gemeente aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente ’n uittreksel uit die notule van die ring of die ring se gevolmagtigde, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, *aanbevelings* genoem onder 1.1.3.2 hierbo, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

1.4.2 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee aan die skriba van die sinode se gevolmagtigde[1] kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in die *Kerkbode*.

---

[1] Die onderskeie sinodes het verskillende benaminge (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir die liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

1.4.3 Die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: *Nederduitse Gereformeerde Gemeente* ....

1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van ring of die ring se gevolmagtigde of die gevolmagtigde van die ring binne wie se grense die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinering

2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as die kerkraad self oordeel dat dit nodig is, of ook op versoek van ’n groep lidmate.

2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word ’n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing, moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word. Ten minste twee derdes van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.

2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke ring of die ring se gevolmagtigde vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.

2.1.5 Die koste van die ring(e) of die ring(e) se gevolmagtigde(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die gemeente(s) gedra.

2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van ’n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle met hulle versoek tot die ring te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde ingedien word.

2.1.7 Wanneer meer as een ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.

2.1.8 Die ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die ring kan ook aan sy

gevolmagtigde opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.

2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.

2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer, nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke predikant(e) en die ring of die ring se gevolmagtigde tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke predikant(e) gemaak is nie.

2.1.11 Die beroeping en demittering van ’n predikant vir kombinasie-gemeentes geskied op ’n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade, onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word ’n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.

2.1.12 ’n Predikant moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.

2.1.13 ’n Predikant in kombinasie-gemeentes word deur die gemeente wat die persoon beroep en bevestig het, afgevaardig na meerdere vergaderings. Die predikant het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van die *Kerkorde* ook ’n ouderling/diaken af.

2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik ’n aandeel in die pensioenfonds vir die predikant te hou. Alle ander koste met betrekking tot die predikant moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.

2.1.15 Die ooreenkoms met die predikant kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word, indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.

2.1.16 Indien dit by die kombinering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter, en skriba van die ring, of die ring se gevolmagtigde, of die gevolmagtigde van die ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat ’n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by ander bestaande gemeente ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet ’n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad van die gemeente waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste twee derdes van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.

3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word.

3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.

3.1.5 Aangesien hiermee ’n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die ooreenkoms ’n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.

3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde sorg vir die publikasie van bostaande feite in die *Kerkbode*.

3.1.7 ’n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die skriba van die sinode, of die sinode se gevolmagtigde op papier, soos deur die argief voorgeskryf, en in tweevoud gestuur.

3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind, gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.

3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.

3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.

3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die predikant(e), na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.

3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers namens ’n gemeente wat ontbind het nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde, of die gevolmagtigde van die ring, binne wie se grense die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik ’n besluit tot samesmelting.

4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van ’n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting, is al dan nie.

4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.

4.1.2.2 Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat die persoon se voltooide vraelys-stembrief die kerkkantoor van die gemeente bereik vóór of óp die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.

4.1.2.3 Goedkeuring moet van ’n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word, alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.

4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens die prosedure onder 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot ’n samesmeltingsooreenkoms bevattende onder andere ’n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die predikant(e) en kerkraadslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlings in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend). Elke kerkraad benoem twee persone om namens die samesmeltende gemeente alle nodige dokumentasie te onderteken.

4.1.4 Die samesmeltingsooreenkoms word vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van rede(s) doen vóór die verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.

4.1.4.2 Besware word aan die ring of die ring se gevolmagtigde voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.

4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die ring voorgelê vir goedkeuring.

4.1.5.1 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee kennis aan die skriba van die betrokke sinode of die sinode se gevolmagtigde.

4.1.5.2 Die kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registrateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/GEMAGTIGDES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of gevolmagtigdes van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye ’n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.

5.1.2 ’n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.

5.1.3 *Reglement 24 vir Kerklike Goedere* moet by die opstel van die ooreenkoms in aanmerking geneem word.

5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van ’n predikant kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die *Kerkorde* in ag geneem word.

5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van ’n predikant, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie, ensovoorts noukeurig uitgeklaar word.

5.1.6 Die ooreenkoms moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes kan ophef of tot niet verklaar nie.

5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word, indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergaderinge hulle goedkeuring daaraan heg.

5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van die verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge as regspersone moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in die onderskeie kerkvergaderinge goedkeur.

5.2.2 Nadat die kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes onderling tot ’n ooreenkoms gekom het, neem die ring van die betrokke gemeente verantwoordelikheid vir die opsig en tug van die predikant.

5.2.3 Die betrokke kerklike liggame in wie se diens die predikant is, neem self verantwoordelikheid vir die bestuur van die diensverhouding (vergelyk Reglement 21).